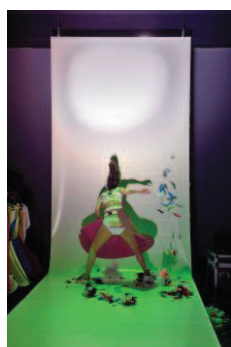
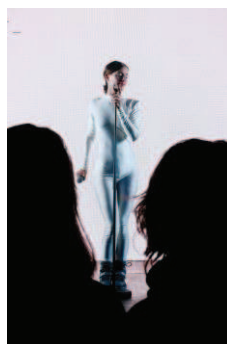

RUDOLPHI PRODUCTIES

ACTIVITEITENVERSLAG 2018

INHOUDSOPGAVE

BESTUURSVERSLAG	3
BEGROTING 2019	10
ACTIVITEITEN	11
GOUWE PINDA'S – BODIL DE LA PARRA - RUDOLPHI PRODUCTIES.....	11
REVOLUTIE VAN DE MISLUKKING – STEPHANIE LOUWRIER - RUDOLPHI PRODUCTIES.....	13
HOLY F – RUDOLPHI PRODUCTIES / WAAL & WIND	16
HET VERBANDE HUIS – RUDOLPHI PRODUCTIES / BODIL DE LA PARRA	18
PERMANENT DESTRUCTION – <i>the SK Concert</i> – NAOMI VELISSARIOU - THEATER UTRECHT - RUDOLPHI PRODUCTIES - C-TAKT	21
HET DEBUUT 2018 – RUDOLPHI PRODUCTIES	23
LIEFDESVERKLARING (<i>voor altijd</i>) – MAGNE VAN DEN BERG & NICOLE BEUTLER – NICOLE BEUTLER PROJECTS – HET ZUIDELIJK TONEEL – RUDOLPHI PRODUCTIES.....	26
PUBLICITEIT EN MARKETING	28

Dit verslag werd verzorgd door Theaterzaken Via Rudolphi
Rombout Hogerbeetsstraat 109 – unit 36 1052 VW Amsterdam
tel: 020-6277555, info@viarudolphi.nl
www.viarudolphi.nl

BESTUURSVERSLAG

Rudolphi Producties

Missie

De missie van Rudolphi Producties is het produceren en presenteren van nieuw werk van autonome makers van alle generaties en achtergronden. Het werk kenmerkt zich door een open houding ten opzichte van de wereld om ons heen zonder expliciet actueel te willen zijn. Het vakmanschap is van hoog niveau. Er wordt zowel voorwaardenscheppend als artistiek-inhoudelijk geproduceerd.

Artistiek profiel

Rudolphi Producties is een theaterhuis voor autonome en ongebonden makers van alle generaties. Het is een warme ondersteunende omgeving waarin onze theatermakers hun voorstelling kunnen realiseren. De makers delen een grote voorliefde voor fysiek spel en voor nieuw geschreven teksten. Onze wortels liggen in de mime en regelmatig levert een project nieuw Nederlands repertoire op. De kracht van ons artistieke profiel schuilt in de diversiteit van de makers. Als er één thema is dat alle producties met elkaar verbindt is het *De Ontmoeting*; ontmoeting tussen mensen, ontmoeting tussen culturen, ontmoeting tussen generaties en ontmoeting tussen makers en publiek.

Rudolphi Producties wordt gevormd door Marie-Anne Rudolphi en Maarten van der Cammen. Wij delen de artistieke en zakelijke leiding. Wij delen een visie op cultureel ondernemerschap waarin ervaring wordt gekoppeld aan talent en toegankelijkheid aan experiment. Gezamenlijk bepalen we de artistieke koers van Rudolphi Producties. We selecteren en begeleiden de makers in het samenstellen van het creatieve team en de casting en begeleiden het artistieke proces. In onze rol als creative producers brengen we mensen samen en creëren een artistieke meerwaarde die zich uitbetaalt in kwalitatief hoogstaande en verrassende voorstellingen waar een breed publiek van geniet.

Bovenstaande was onze realiteit tot 1 juli 2018. Met veel hart en ziel hebben we samen 12 jaar het creatieve producent-schap gezicht en inhoud gegeven binnen Rudolphi Producties en Theaterzaken Via Rudolphi en in de samenwerking met al die verschillende groepen waar we de afgelopen tijd mee gewerkt hebben. Op 2 juli bereikte ons het bericht dat Maarten van der Cammen in de bloei van zijn leven plotseling was overleden. Onze gepassioneerde collega en partner was er ineens niet meer. Een onbegrijpelijke nieuwe realiteit.

Hoe nu verder

Nu Maarten plotseling weggefallen was moesten we snel alle hens aan dek zien te krijgen om de lopende producties geen gevaar te laten lopen. Het was mooi en hartverwarmend om te zien hoe de dagen na het vreselijke nieuws het kantoor zich vulde met oud medewerkers, collega's uit het veld en veel makers. Iedereen pakte iets op. Allereerst om de familie te helpen de begrafenis te regelen met alles wat daarbij komt kijken. Maar ook om uit te zoeken waar de werkzaamheden lagen om direct te kunnen inspringen waar mogelijk. Roos Brouwer, mijn steun en toeverlaat, was de moeder van het kantoor en Karin van den Berg, al sinds 20 jaar af en aan werkend voor Via Rudolphi, maakte haar agenda leeg om mij het komende seizoen te bij te staan met Rudolphi Producties en andere werkzaamheden die bij ons ondergebracht zijn. Met de Raad van Toezicht is meerdere keren intensief vergaderd over deze situatie. Ik voelde mij zeer gesteund door iedereen.

In de tweede helft van het jaar begon ik langzamerhand na te denken wie de plaats van Maarten in zou kunnen nemen. Ik heb veel mensen gesproken en met ingang van 15 januari 2019 is Marloes Marinussen, voorheen werkzaam bij De Warme Winkel, ons team komen versterken als creatief producent. Onze publiciteitsmedewerker Lisette Brouwer ging in september met zwangerschapsverlof. Zij is vervangen door twee oud medewerkers, Leonie Dijkstra en Andrea Lentink, beiden werden ondersteund door Nora Maartense. Met elkaar hebben we dit jaar tot een goed einde weten te brengen.

Theaterzaken Via Rudolphi

Rudolphi Producties is een initiatief van Theaterzaken Via Rudolphi. Dit in 1987 opgerichte theaterbureau staat middenin de culturele keten: van acquisitie tot marketing, van productie tot boekhouding. Vanuit, in eerste plaats, een diepgeworteld geloof in de kracht van het theater plaatsen wij ons in volle overtuiging op het

kruispunt tussen publiek en podium, tussen financier en maker, tussen briljant idee én bekwame uitvoering. Dat het veld dit ook zo ervaart bleek uit de toekenning van de VSCD Prosceniumprijs die wij in 2013 ontvingen. Deze prijs wordt uitgereikt aan een persoon, instantie of groep die een wezenlijke bijdrage heeft geleverd aan het toneelklimaat.

Theaterzaken Amsterdam

Is de coalitie die gevormd is tussen de bij ons aangesloten meerjarig gesubsidieerde gezelschappen. Onder de naam Stichting Theaterzaken Amsterdam ontvangen wij meerjarige subsidie van de gemeente Amsterdam namens Rudolphi Producties, YoungGangsters en Het Volksoperahuis.

De missie van Theaterzaken Amsterdam is het bieden van verdiepende en verbredende activiteiten rond de Amsterdamse voorstellingen van de aangesloten gezelschappen. De gedachte is door middel van deze activiteiten een stevigere band met het bestaande publiek op te bouwen en nieuw publiek te werven. Omdat het subsidiebedrag beperkt is (€112.880,- per jaar), hebben we in overleg met AFK besloten dat twee van de drie groepen jaarlijks een bijdrage uit deze middelen ontvangt. In 2018 zat Rudolphi Producties niet bij de TZA ontvangers.

Kort verslag 2018

Dit jaar gaat de geschiedenis in als ons rampjaar. Maarten is een deel van het jaar ziek thuis geweest wegens overspannenheid. In maart kwam hij voorzichtig terug op kantoor en pakte vol goede moed het werk weer op. Hij was nog steeds aan het warmlopen toen hij eind juni klaagde over vermoeidheid en hoofdpijn. Op 2 juli is hij getroffen door een dubbele herseninfarct die hem fataal geworden is.

Wij missen hem nog iedere dag, zijn bevlogenheid, grote theaterhart, zijn kennis van zaken en last but not least zijn vrolijke warme aanwezigheid.

Het jaar in activiteiten

Omdat dit een jaarverslag is zal ik nu verdergaan met de activiteiten. Zoals in het vorige jaarverslag reeds aangekondigd was 2018 een ambitieus jaar. Het is het meest actieve jaar ooit geworden. Om maar direct met de uitkomst te beginnen: we hebben een recordaantal van 170 voorstellingen gespeeld voor een publiek van 19.484 mensen, onvoorstelbaar.

Het jaar begon met de laatste maand van de tournee van Gouwe Pinda's. Een voorstelling gebaseerd op de Indische familieverhalen van Bodil de la Parra. Dit keer schreef Bodil een stuk over drie oudere zussen die hier in Holland met elkaar samenleefden in een warmgestookte flat. De vondst van een verloren gewaand familiefotoalbum rijt oude wonden open. Het publiek wist de voorstelling goed te vinden. Ook het publiek van Indische afkomst was ruim vertegenwoordigd en dankbaar dat dit hen zo aansprekende aanbod gemaakt werd.

UN Women (Solidarity Movement for Gender Equality) nodigde ons uit om Holy F te hernemen en te spelen in het festival 'HeForShe Arts Week'. Nu het feministisch debat weer hoogtij viert, de 'Silence Breakers' people of the year zijn geworden in 2017, me too een nieuwe betekenis kreeg en geen lockerroom meer hetzelfde is, vragen Eva Marie de Waal, Sophie van Winden en Simone van Saarloos zich ook dit jaar weer af In Holy F hoe het er nu werkelijk voor staat met de positie van de vrouw. Een voorstelling die zowel vrouwen als mannen verrast en verwart.

Vervolgens was Stephanie Louwrier aan het warmlopen om aan haar tournee van Revolutie van de Mislukking te beginnen. Na de start in 2017 op Oerol heeft ze samen met Ko van den Bosch de voorstelling doorontwikkeld voor de zaal. Dit was een hernieuwde kennismaking met het publiek. Stephanie is enige tijd afwezig geweest op de Nederlandse podia na haar start bij Hekwerk, waar zij als cabarettalent is gepresenteerd. Maar Stephanie laat zich niet zo gemakkelijk in één hokje duwen en het cabaretpubliek begreep haar code niet zo goed. Binnen Rudolphi Producties kon Stephanie aan haar kunstenaarschap als performer werken en langzaam maar zeker wist ze het publiek weer voor zich te winnen met haar onweerstaanbare persoonlijke document. Ondersteund door drie muzikanten liet zij haar publiek zien welke persoonlijke tocht zij heeft doorstaan en dat het omarmen van mislukking helend kan zijn. Revolutie van de mislukking werd geselecteerd voor festival 'Kikker Kiest'.

De coproductie Permanent Destruction met Stichting Naomi Velissariou en Theater Utrecht ging in première op het Spring Festival in Utrecht en beleefde een succesvolle tournee langs de Nederlandse en Vlaamse festivals. Het was de eerste "zelfstandige" productie van Naomi na haar vertrek bij Frascati. De ontwikkelfase duurde

lang en bracht wat problematiek met zich mee door de rechthebbenden van het materiaal van Sarah Kane. Uiteindelijk is alles goed gekomen en wist Naomi een krachtige door merg en been gaande voorstelling te maken in de vorm van een popconcert met grote theatrale inhoud. Door de ziekte van Maarten heeft coproducent Theater Utrecht in de loop van het productieproces de coördinatie overgenomen.

Met de voorstelling *Het Verbrande Huis*, de eerste theatersolo van Bodil de la Parra, wekt Bodil het huis en haar bijzondere Surinaamse familie weer tot leven. Daarbij gaat ze ook terug naar haar Joods-Portugese voorouders die, ooit op de vlucht voor de inquisitie, in Suriname terechtwamen. Een persoonlijk verhaal dat zijn licht laat schijnen op de Nederlands-Surinaamse geschiedenis. Met deze voorstelling maakten we een drietrapsraket. Eerst als locatievoorstelling op Oerol, vervolgens een adaptatie naar de zaal en de uitgebreide theatertournee door Nederland en als de kers op de taart de tournee naar Suriname in jan/feb 2019. Met eerst twee succesvolle voorstellingen in de Synagoge gevolgd door vier stijf uitverkochte zalen in 'On Stage' (Paramaribo). In het jaarverslag 2019 zullen we daar natuurlijk nader op in gaan.

Omdat Rudolphi Producties in 2018 niet meegenoot van de Theaterzaken Amsterdam bijdrage (die ging dit jaar volgens afspraak naar Het Volksoperahuis en YoungGangsters), waren we in staat gesteld om een extra subsidie aan te vragen bij het AFK. Van de aangevraagde 10.000,- ontvingen we 6.500,- euro. Dit geld hebben we gebruikt voor het schrijfhonorarium van Bodil de la Parra.

Minister van Engelshoven bezocht *Het Verbrande Huis* op de première in De Toneelschuur en twitterde het volgende bericht: *Dank Bodil de la Parra voor prachtige voorstelling Het Verbrande Huis, raakte me. Zo belangrijk en urgent dat deze verhalen verteld worden.*

Eind juni was het tijd voor de selectie van het afstudeerwerk bij het ITS Festival. Vanwege de structuur van Het Debuut (drie korte voorstellingen in één programma) zien we in principe alleen de presentaties van het eigen werk van de diverse theaterscholen. Wij richten ons op de performers, niet op de afstuderende acteurs of regisseurs. Het eigen werk werd op één lange dag geprogrammeerd en wij, als producenten en jury, hebben van 11.00 uur in de ochtend tot 24.00 uur 's nachts onafgebroken presentaties bezocht. Het bleek ingewikkeld om dit jaar een sterk programma samen te stellen, want er was niet voldoende kwalitatief onderscheidend materiaal. Een enkele presentatie sprong eruit, maar het was niet genoeg om een hele avond te vullen.

Wat nu te doen? We wilden geen concessies doen aan de artistieke lat, die best hoog ligt. Uiteindelijk kregen we vanuit verschillende kanten de tip om de voorstelling *My dinner with...*, van Tim Olivier Somer en Tarik Moree, van de Acteursopleiding aan de Toneelacademie Maastricht te gaan zien. Hun voorstelling bestond uit een raamwerk van vijftien verschillende scènes geregisseerd door evenveel regisseurs. Dat klonk erg interessant. Weliswaar hadden we niet te maken met meerdere verschillende presentaties, maar dit concept stond daar wel heel dichtbij. Een stuk geregisseerd door zoveel verschillende regisseurs was nog nooit vertoond en zou een prachtige staalkaart van het hedendaagse theater kunnen laten zien. We zijn gaan kijken en waren het er unaniem over eens dat dit de selectie van 2018 zou worden.

Tenslotte startte in het najaar de voorstelling *Liefdesverklaring (voor altijd)*, een coproductie met Nicole Beutler Producties en Het Zuidelijk Toneel. Magne van den Berg en René van 't Hof zijn makers uit onze theaterfamilie: Magne is vaste maker bij Rudolphi Producties en René komt oorspronkelijk bij Carver vandaan dat 25 jaar onderdeel is geweest van Theaterzaken Via Rudolphi. Daarnaast heeft hij in 2014 bij Rudolphi Producties een eigen solo gemaakt. De coproductie is dus vanuit een artistieke samenwerking geboren. Ook in 2020 slaan Van den Berg en Van 't Hof de handen weer ineen om bij ons een nieuwe productie te maken.

De voorstelling *Liefdesverklaring (voor altijd)*, was een vervolg op het succesvolle *Liefdesverklaring* uit 2014, voor jongeren, gemaakt in samenwerking met het Belgische Fabuleus. Deze voorstelling is gebaseerd op een omkering van de Publikumsbeschimpung van Peter Handke. We leven nu niet meer in een tijd waarin we het publiek willen of kunnen beschimpen, we willen ze liefhebben en omhelzen. En blij zijn dat ze hun warme plekje thuis op de bank hebben verlaten om naar het theater te gaan. *Liefdesverklaring (voor altijd)* is enorm goed ontvangen door pers en (voornamelijk ouder) publiek. Helaas hebben we te maken gekregen met uitval door ziekte van enkele acteurs waardoor er vervanging verzorgd moest worden. Hierdoor zijn we een aantal voorstellingen kwijtgeraakt.

Al met al hebben we het jaar goed overleefd. Het schip zwenkte een beetje, maar bleef goed op koers.

In 2018 zijn 4 nieuwe producties gerealiseerd, 2 nieuwe coproducties en 1 reprise. Er zijn 170 voorstellingen gespeeld, dat is 70% boven het voorgenomen aantal van 100, mede vanwege Het Verbrande Huis dat we een jaar eerder uitbrachten. Ook de publieke belangstelling voor onze producties lag met 19.484 30 % boven de beoogde 15.000 bezoekers voor onze producties in 2018.

Er werden 35 voorstellingen in Amsterdam gespeeld, 36 in de regio Noord, 14 in de regio Oost, 12 in de regio Midden, 28 in de regio West, 13 in de regio Zuid, 5 in Rotterdam, 6 in Den Haag en 16 in Utrecht en 5 in het buitenland.

Partners in 2018

Onze partners Theater Bellevue en de Toneelschuur zijn podia waarmee wij onze tourneeplanning vanaf het prille begin afstemmen. In gezamenlijkheid boeken we premières en dernières en organiseren we de tournees rondom deze data. Met alle overige podia, die zich samen met Theater Bellevue en de Toneelschuur verenigd hebben in het landelijke Vlakke Vloer Platform, onderhouden wij eveneens nauw contact. Uiteraard rekenen we hen dan ook tot onze stakeholders. Ook het Oerolfestival op Terschelling en rondreizend theaterfestival de Parade horen daarbij: met beide festivals ontwikkelen we lange lijnen, wat zich op Oerol vertaalt in een jaarlijkse bespeling van onze zogenaamde *second wave* makers en op de Parade in een op maat toegesneden programmering op basis van ons aanbod en de wensen van onze makers.

Andere belangrijke partners zijn particuliere fondsen als Stichting Melanie, die ook binnen het Debuut een jurerende rol vervult, en het Prins Bernhard Cultuurfonds waarmee we jaarlijks minimaal eenmaal om de tafel zitten om trends en ontwikkelingen in de sector te signaleren en waar mogelijk beleid en realiteit op elkaar af te stemmen. Het spreekt voor zich dat de overheidsfondsen; het Fonds voor de Podiumkunsten en het Amsterdams Fonds voor de Kunst van wezenlijk belang zijn, zowel financieel als artistiek inhoudelijk. Zoals geschreven is per 15 januari 2019 Marloes Marinussen bij ons begonnen als nieuwe creatief producent. 2019 is voor ons het jaar waarin we weer gaan bouwen aan een nieuwe toekomst met een nieuwe zakelijk leider en nieuwe energie.

Code Cultural Governance: Raad van Toezicht en bestuur

Theaterzaken Amsterdam heeft haar governance belegd in een gemeenschappelijke Raad van Toezicht die ook over de activiteiten van Rudolphi Producties waakt. Beide stichtingen werden tot 1 juli artistiek en zakelijk geleid door Marie-Anne Rudolphi en Maarten van der Cammen en na 1 juli alleen door Marie-Anne. Beide stichtingen functioneren vanuit eenzelfde gedachte: dat een gedeelde backoffice en cultureel ondernemende kennisuitwisseling de ondersteunde theatergezelschappen en -makers steviger positioneert in de veranderende, steeds zakelijker wordende culturele sector.

De Raad van Toezicht

Raad van Toezicht			<i>Uiterste datum van aftreden</i>
Charlotte Dingemans	Voorzitter	1e termijn	25-02-2025
Peter Swinkels	Secretaris	1e termijn	25-02-2025
Jan Zoet	Algemeen bestuurslid	1e termijn	25-02-2025
Chris Keulemans	Algemeen bestuurslid	1e termijn	25-02-2025
Jeannette Smit	Algemeen bestuurslid	1e termijn	25-02-2025

In de loop van 2019 voert de Raad van Toezicht individuele functioneringsgesprekken met het bestuur. Het bestuur werd gevormd door Marie-Anne Rudolphi en Maarten van der Cammen en na 1 juli alleen door Marie-Anne. De bedoeling is dat Marloes Marinussen in het najaar van 2019 toe zal treden in het bestuur van Rudolphi Producties. In de loop van 2017 is de boekhouding en salarisadministratie aangesloten bij bureau Ozcar, waar onze eigen boekhouder Sebastián Coli Bazzini werkzaam is. De publiciteit was in 2018 in handen van Lisette Brouwer en tijdens haar verlof waargenomen door Leonie Dijkstra, Andrea Lentink en Nora Maartense. Het bureaumanagement werd gedaan door Roos Brouwer. Karin van den Berg en Suzanne Kortbeek bogen zich over de fondsenwerving.

Code Culturele Diversiteit

Rudolphi Producties volgt de Code Culturele Diversiteit.

Programma

Rudolphi Producties heeft bij het selecteren van de makers met wie gewerkt wordt een speciale focus op

verhalende makers uit aan ons verwante culturen. In 2018 leidde dit tot de voorstelling *Gouwe Pinda's* waarin het verhaal van de na de onafhankelijkheid uit Indonesië geëmigreerde Indo's verteld wordt. Daarnaast ontwikkelde Bodil de la Parra haar voorstelling *Het Verbrande Huis*, over de geschiedenis van haar Surinaamse familie. In 2019 gaan wij de band met Suriname verder aanhalen in een samenwerking en uitwisseling, waarover in het volgende jaarverslag meer. In het programma *Holy F* wordt de gendergelijkheid ter sprake gebracht. Deze voorstelling blijft op het programma staan en zal ook in 2019 weer getoond worden in het kader van de HeForShe Arts Week.

Publiek

Zowel bij *Gouwe Pinda's* is extra inspanning geleverd om de Indische gemeenschap tot theaterbezoek uit te nodigen. Bij *Het Verbrande Huis* was dat juist weer de Surinaamse gemeenschap die ook in grote getale kwam kijken.

Personeel

Rudolphi Producties levert zowel voor als achter de schermen inspanningen om het personeel een betere afspiegeling te laten zijn van de veranderende samenleving. Op governance-niveau ligt bij Rudolphi Producties bij het rooster van aftreden en de aan te zoeken vervangers een focus op nieuwe, jonge bestuurders met een cultureel diverse achtergrond.

Partners

Voor wat betreft de partnerships zoeken wij per productie interessante partijen om ons inhoudelijk aan te verbinden. Daarmee denken we mee vanuit de autonome kracht van de maker en zoeken naar de beste match op basis van de inhoud die zij ons aandragen. Zo zijn we een samenwerking aangegaan met Ann Hermelijn, een Surinaamse producent in Paramaribo met wie we met ingang van *Het Verbrande Huis*, de komende jaren gaan werken aan een intensieve uitwisseling van Nederlandse en Surinaamse makers. In mei 2019 komt Ann een aantal maanden bij ons op kantoor zitten om bekend te worden met de Nederlandse gang van zaken en manier van produceren.

WNT

De wet normering bezoldiging topfunctionarissen publieke en semipublieke sector (WNT) wordt toegepast.

Eigen Vermogen en Resultaat

Het resultaat van Rudolphi Producties bedroeg in 2018 €-33.189, -. Het eigen vermogen daalde hierdoor van €15.271, - ultimo 2017 naar minus €17.918,- ultimo 2018. De reden hiervan is het naar voren halen van de productie *Het Verbrande Huis*. Deze voorstelling zou eerst in 2019 uitgebracht worden, maar uiteindelijk is er voor gekozen, wegens agenda technische redenen van de maker, om de voorstelling in 2018 uit te brengen. We hebben dus een "voorschot" genomen op 2019 en dat is dan ook de reden dat we het jaar met een ingecalculeerd tekort geëindigd zijn. Dit wordt in 2019 weer rechtgetrokken. Dankzij het extra voorschot van FPK in het 1e kwartaal van 2017, konden we dit qua liquiditeit opbrengen. We hadden in 2018 uiteindelijk een omzet van €785.477,- euro, in plaats van de begrote €722.000,-. Ook dit verschil is gekomen door de extra productie van Bodil de la Parra en het niet toekennen van een aanvraag voor €20.000,- bij Fonds 21.

Liquiditeit en solvabiliteit

De liquiditeit (de vlottende activa t.o.v. kort vreemd vermogen) bedraagt 1,40 waarmee de stichting in staat is aan haar betalingsverplichtingen te voldoen. De solvabiliteit (eigen vermogen t.o.v. totale passiva) bedraagt -0,08. En het weerstandvermogen -0,02. Omdat het startvoorschot van FPK als een langlopende schuld moet worden geboekt zorgt dit enerzijds voor een hogere liquiditeitspositie, anderzijds drukt het de solvabiliteit door een hogere passivakant. Desalniettemin is Rudolphi Producties in staat aan haar verplichtingen te voldoen in het geval van een faillissement.

Inkomens Quote

De Eigen Inkomens Quote bedraagt 55,2% waarmee de te realiseren EIQ van 25% ruimschoots wordt behaald. De Andere Inkomens Quote bedraagt 58,6%.

Risicoanalyse

Er zijn een aantal actuele bedreigingen voor de bedrijfsvoering van Rudolphi Producties. In het jaarverslag van 2017 hebben wij deze risico's reeds benoemd, maar net als vorig jaar merken wij dat onderstaande nog steeds aan de hand is:

- Er is sprake van toenemend conservatisme bij de programmerende podia. Theaters zoeken vooral aanbod waarvan het succes op voorhand verzekerd is, waar wij juist de autonome theatermakers ondersteunen die nieuw en dus onbewezen werk creëren.
- Er is sprake van een toenemende druk op particuliere fondsen. Dit betekent voor ons een risico, de mogelijkheden om extra middelen te werven nemen af.
- Er is sprake van overaanbod, met name in het vlakke vloerencircuit. De extra gelden die de overheid eind 2016 vrij heeft gemaakt voor de podiumkunsten zijn niet in de verbetering van arbeidsvoorwaarden en productiemiddelen geïnvesteerd maar in het ondersteunen van extra aanbod, terwijl gemeentelijke bezuinigingen de vraag juist hebben doen afnemen. Ons risico bestaat eruit dat de vraag naar ons aanbod afneemt.
- Er is sprake van concurrentievervalsing en als gevolg daarvan verdrukking van ons aanbod. De laatste jaren zijn veel BIS-instellingen aanbod voor de vlakke vloer gaan maken. Zij kunnen dit aanbod voor een aanzienlijk lagere prijs aan de podia aanbieden doordat de BIS-instellingen aantoonbaar ruimer gefinancierd zijn. Daarnaast hebben ze een lagere verplichting voor wat betreft het percentage eigen inkomsten. Kwalitatief vergelijkbaar aanbod wordt goedkoper aangeboden, ons aanbod wordt hierdoor in de verdrukking gebracht.
- De concurrentievervalsing heeft ook weerslag op het personeelsbeleid. BIS-instellingen kunnen betere arbeidsvoorwaarden leveren. Ons risico bestaat erin dat gekwalificeerd personeel, zowel artistiek als voorwaardenscheppend personeel de overstap maakt naar (producties van) deze BIS-instellingen. Het gevolg hiervan kan een afname in de kwaliteit van de producties zijn; de beste acteurs, vormgevers, producenten en technici kiezen voor de betere arbeidsvoorwaarden bij deze producenten.

Kansen voor Rudolphi Producties liggen er op de volgende vlakken:

- Ons impresariaat, Theaterzaken Via Rudolphi (TVR), neemt een sleutelpositie in op het kruispunt van vraag en aanbod in het vlakke vloerencircuit. Bij veel podia neemt het aanbod van TVR een centrale plek in de programmering in. Dit levert ons aanbod een voorsprong op ten opzichte van concurrerend aanbod.
- De structurele financiering van zowel Fonds Podiumkunsten als het Amsterdams Fonds voor de Kunst stelt ons in staat ver vooruit te plannen en personeel vast te leggen. Hiermee hebben wij een voorsprong op minder structureel gefinancierd aanbod.
- Samen met onze stakeholders staan wij midden in de ontwikkelingen van de theatersector. Hiermee hebben wij de kans de cultuurpolitiek dusdanig te beïnvloeden dat de financiële positie van ons aanbod richting 2021 structureel wordt verbeterd.

Een blik vooruit

Omdat we in 2018 Het Verbrande Huis reeds hebben geproduceerd ziet 2019 er een stuk overzichtelijker uit. We beginnen het jaar met een tournee van Het Verbrande Huis in Suriname, waar de voorstelling zes keer te zien is. Daarna hebben we in maart de tweede herneming van Holy F in coproductie met UN Women in het festival 'HeforShe Arts Week'.

Tijdens Oerol presenteren we de festivaleditie van Decemberdagen, een productie van Helen Kamperveen, Manoushka Zeegelaar-Breeveld en Jette Derlagen met een tekst van Esther Duysker. Decemberdagen is een samenwerking met Oerol en een coproductie met Bijlmer Parktheater en ANCO, het productiebedrijf van Ann Hermelijn, onze Surinaamse coproducent. Na de zomer monteert Decemberdagen af in het Bijlmer Parktheater, waar ook de try-outs en de première gaan plaatsvinden. Dan volgt een Nederlandse theatertournee van dertig voorstellingen. Uiteindelijk zal de voorstelling afsluiten in Suriname, Paramaribo, waar de voorstelling nog zes keer zal spelen. Een duurzame samenwerking met Oerol, BPT en ANCO is hiermee bestendig.

De debutanten van 2018, Tim en Tarik, zijn uitgenodigd om een nieuwe productie te gaan maken voor de Parade. En we sluiten het jaar af met ons jaarlijkse Debuut.

In 2020 hebben we in het voorjaar een reprise van Het Verbrande Huis, een ingelaste speciale productie van Marlies Heuer en Jan Kuijken met extra geld van het FPK van €40.000,- uit het discretionair budget. Dan een tweede productie van en met Waal en Wind over de positie van vrouwen nu én in de geschiedenis. In september wederom Het Debuut en als hekkensluiter van het huidige Kunstenplan een voorstelling van Magne van den Berg geschreven voor René van 't Hof, Bram Coopmans en een jonge actrice in de regie van Paul Knieriem.

2019 wordt dus een jaar waarin we onze samenwerking met verschillende Surinaamse makers en coproducten voortzetten, waarin we de debutanten van 2018 ondersteunen de volgende stap te zetten in hun ontwikkeling, waarin we nieuwe debutanten gaan selecteren en aan de wereld gaan tonen, waarin we bewezen successen opnieuw presenteren en waarin we ons gaan voorbereiden op het indienen van een nieuw plan voor de beleidsperiode 2021-2024.

Namens het bestuur van Rudolphi Producties,

Marie-Anne Rudolphi, voorzitter

BEGROTING 2019 Rudolphi Producties

Begroting 2019 Via Rudolphi Producties

BATEN	2019
1 Publieksinkomsten totaal	€ 154.735
3. Totaal overige inkomsten	€ 30.250
4 Totaal directe opbrengsten (som 1 tm 3)	€ 184.985
6 Overige bijdragen uit private middelen	€ 78.900
7 Totaal eigen inkomsten	€ 263.885
8 Meerjarige subsidie Fonds Podiumkunsten	€ 325.838
10 Meerjarige subsidie gemeente	€ 25.437
11 Meerjarig subsidie overig	€ 13.000
13 Totaal publieke subsidies en bijdragen	€ 364.275
14 TOTALE BATEN	€ 628.160

INKOMSTENQUOTES

Berekende Eigen Inkomensquote	42%
-------------------------------	-----

Begroting 2019 Via Rudolphi Producties

LASTEN	2019
Totaal beheerslasten personeel	€ 84.734
Totaal beheerslasten materieel	€ 48.750
Totale activiteitenlasten personeel	€ 252.034
Totaal activiteitenlasten materieel	€ 158.903
7 TOTALE LASTEN	€ 544.422
11 Exploitatie resultaat	€ 83.738

ACTIVITEITEN

GOUWE PINDA'S – BODIL DE LA PARRA - RUDOLPHI PRODUCTIES

10 nov 2017 t/m 27 jan 2018 | première 17 november Toneelschuur, Haarlem

Aantal voorstellingen	18 (in 2018)
Bezoekersaantal	2920
Gemiddeld aantal bezoekers per voorstelling	162

Credits

spel Nadja Hüpscher, Bodil de la Parra, Esther Scheldwacht **regie** Paul Knieriem **tekst** Bodil de la Parra
dramaturgie Cecile Brommer **kostuums** Jorine van Beek, Joëlle Sijnders **vormgeving** Lidwien van Kempen
lichtontwerp Gé Wegman **techniek** Sjef van de Ven, Roy van Zon **organisatie** Theaterzaken Via Rudolphi
marketing & publiciteit Theaterzaken Via Rudolphi - Lisette Brouwer **productie** ProductieCollectief | Janneke den Engelsen **beeld** Noah Valentyn **grafische vormgeving** Mieke Struik **met dank aan** Arjen van der Grijn, atelier Sjoerd Didden, decoratier Manteldecor en familie Scheldwacht

Uit het persbericht

In het tragikomische Gouwe Pinda's slijten drie Indische zussen van in de zeventig hun dagen in een serviceflat. Met hun bijbehorende gewoontes en ingesleten verhoudingen, leven ze onafscheidelijk van elkaar in een tropische cocon. Als er een album opduikt met foto's uit hun jeugd in voormalig Nederlands-Indië, gaat het verleden op de schop en komen de verhoudingen op scherp te staan. Een portret van drie zussen die niet alleen worstelen met zichzelf en met elkaar, maar ook met hun koloniale achtergrond en verleden.

Gouwe Pinda's is een theatervoorstelling over emigratie, familiegeheimen, ontworteling, heimwee en zwijgen over het oorlogsverleden.

In de pers

"Vooral door het aanstekelijke samenspel - dan weer fijnbesnaard, dan weer lekker grof aangezet - blijft het intrigeren." – Het Parool

"Briljant in de manier waarop ze haar zussen liefheeft en veracht" – Theaterkrant

Inhoudelijk verslag

Door Bodil de la Parra, ook namens Nadja Hüpscher & Esther Scheldwacht.

Na de geslaagde tournee van Ouwe Pinda's (2014) waren theatermakers Nadja Hüpscher en Bodil de la Parra nog niet uitverteld. Op tournee riep de voorstelling intense reacties op. In gesprek met het publiek over het Indisch verleden, kwamen verhalen los waarbij ontworteling, familie- en oorlogstrauma's, evenals een nostalgisch gevoel naar hoe het vroeger was, de boventoon voerden. Precies dit wilden wij vangen in een nieuw stuk, waarin we al deze thema's opnieuw aan bod wilden laten komen, maar dan wel op een andere manier. Het idee ontstond om een meer klassiek stuk te schrijven met vaste personages, geschreven door Bodil. Met Nadja en regisseur Paul Knieriem ontstond het idee om dit keer in te zoomen op een familie die weliswaar gebaseerd zou zijn op de families van de actrices, maar waarvan de geschiedenis gefingeerd zou zijn.

Het idee van drie zussen die op elkaars lip zitten in een serviceflat, was snel bedacht. Een soort 'Drie Zusters *tempoe doeloeh*'. Nadat de derde actrice Esther Scheldwacht door Via Rudolphi was aangetrokken ging Bodil aan de slag. Waar Ouwe Pinda's een open dramaturgie had, - tijdens de repetities kon er nog aan de tekst worden gesleuteld- , leek het nu beter dat Bodil een meer klassiek gevormd stuk zou schrijven, het liefst gebaseerd op familie verhalen van de actrices. Om deze reden werd dramaturge Cecile Brommer aangetrokken en wij kunnen daardoor terugkijken op een prettige samenwerking en een soepel verlopend schrijfproces. Het is onzes inziens gelukt een stuk te schrijven waarin de complexere lagen van de thematiek werden aangeboord. Voor de schrijfperiode werd genoeg tijd genomen, waardoor het stuk ruim voor de repetities klaar was. Een groot voordeel, niet alleen voor actrices en regisseur, maar ook voor producent, decor-, kostuum-, en lichtontwerper. Er was voldoende tijd om hun aandeel bij te dragen.

Het stuk ging op 17 november 2017 in première en kende sindsdien een drukbezochte tournee. Wij hebben dit stuk kunnen brengen op de manier die wij voor ogen hadden: ontworteling, heimwee, oorlogstrauma en verzwegen familiegeschiedenis tonen onder een laag van ogenschijnlijke lichtheid. Precies zoals wij vanuit onze eigen families hebben ervaren. De publieksreacties waren overweldigend. Deze zijn ook te lezen in het tourboek, in bezit van Via Rudolphi. De tekst van Ouwe Pinda's werd gedrukt en uitgegeven via de nieuwe toneelbibliotheek. Er werden 230 exemplaren van verkocht. We kijken terug op een mooie tournee.

Bodil de la Parra

REVOLUTIE VAN DE MISLUKKING – STEPHANIE LOUWRIER - RUDOLPHI PRODUCTIES

4 apr t/m 23 mei 2018 | première 6 april Toneelschuur, Haarlem
14 sept Theater Kikker, Utrecht i.h.k.v. Kikker Kiest

Aantal voorstellingen	23
Bezoekersaantal	2009
Gemiddeld aantal bezoekers per voorstelling	87

Credits

spel Stephanie Louwrier **tekst** Stephanie Louwrier, Ko van den Bosch **muziek** Norman Kapoyos (Swinging Mood Orchestra), Amir Vahidi (Club Gewalt), Robbert Klein (Club Gewalt) **artistieke begeleiding** Titus Tiel Groenestege, Ko van den Bosch, Daria Bukvić **scenografie, lichtontwerp en techniek** Karl Klomp **kostuumontwerp** Dymph Boss **organisatie** Theaterzaken Via Rudolphi – Maarten van der Cammen **marketing** Theaterzaken Via Rudolphi – Lisette Brouwer **productie** ProductieCollectief – Janneke den Engelsens **fotografie** Dim Balsem **grafische vormgeving** Mieke Struik

Uit het persbericht

In een wereld waar alles en iedereen perfect lijkt, gaat Stephanie Louwrier samen met drie muzikanten op zoek naar haar eigen falen. Waar en wanneer gaat het mis? Rond het middaguur, vlak voor het avondeten? Stephanie geeft ons een ongegeneerd inkijkje in haar leven. Het is grappig, muzikaal en absurd. In haar streven naar imperfectie trapt Stephanie om zich heen als een kickbokser on acid, ontroert ze als Bambi, is ze onberekenbaar als de nacht en kwetsbaar als de blues. Stephanie Louwrier behoort tot de nieuwe generatie theatermakers en weigert in hokjes te denken. Haar werk is een mix van theater, performance, muziek en standup. Verwacht geen pasklaar antwoord maar kleur met Louwrier mee buiten de lijntjes van jouw fantasie. Voor deze voorstelling werkt Louwrier met regisseurs Titus Tiel Groenestege, Ko van den Bosch en Daria Bukvić. Daria: “Stephanie Louwrier is een theatrale wervelwind die je vastgrijpt, door elkaar schudt en achterlaat met een explosie van liefde in je kop.”

In de pers

“In 'Revolutie van de mislukking' laat Stephanie Louwrier schaamteloos eerlijk zien hoe ze het monster van de depressie te lijf is gegaan” – Theaterkrant

“Hier toont ze haar ware aard: een rasperformer. Ze schakelt razendsnel van felle zangstem naar galgenhumor” – Volkskrant

Inhoudelijk verslag

Door Stephanie Louwrier

Deze evaluatie kan ik niet beginnen zonder Maarten van der Cammen te benoemen. Met hem ben ik dit project opgestart. Hij heeft mij een plek en zoveel vertrouwen gegeven om in alle vrijheid te maken wat ik in mijn hoofd had. Ik zal hem daarvoor altijd dankbaar zijn.

Voortraject

Revolutie van de mislukking begon vanuit een persoonlijk verhaal. Nadat ik een periode had meegemaakt van geen werk, geen vooruitzicht en het verlies van een dierbare brak er een donkere periode aan. Ik voelde mij mislukt, gefaald. Ik probeerde het goed te doen, maar hoe meer ik probeerde, hoe meer ik de weg kwijt raakte, zowel op het toneel als in het dagelijks leven. Elke dag was ik aan het vechten tegen mijn destructieve gedachten die alles bij voorbaat kapot maakten. Ik ben toen al mijn gedachten op gaan schrijven met een typemachine, schrijven zonder mogelijkheid tot correctie. Zo ontstond het idee voor Revolutie van de mislukking. Gaandeweg merkte ik dat het thema: falen, nog veel groter was. Hoe verder ik kwam in dit project, hoe meer mensen ik sprak die hetzelfde hadden meegemaakt of middenin zo'n proces zaten. Het verbaasde mij dat zelfs mensen die dichtbij mij stonden zich herkenden in de strijd die ze soms hadden in hun eigen hoofd. We hadden het daar nooit echt over gehad. Blijkbaar zit er nog steeds een taboe rond het mislukken, of de angst te mislukken.

Ik kreeg vervolgens de mogelijkheid om de voorstelling bij Rudolphi Producties te maken. Vanuit mijn eigen ervaringen ben ik verder gaan schrijven en heb ik mensen gezocht waarvan ik verwachtte dat zij het concept naar een hoger plan konden tillen. Ko van den Bosch, Titus Tiel Groenestege, Daria Bukvic en Club Gewalt gaven mij vertrouwen in mijn zoektocht naar mijn makerschap. Samen met Rudolphi Producties gaf dit team mij de ruimte om los te breken uit het genre cabaret waar mijn eerdere impresariaat Hekwerk mij in had geduwd. Want dat was voor mij het belangrijkste onderdeel van deze productie, mijn eigen stijl vinden. Na een afwezigheid in het theater van bijna twee jaar heb ik het gevoel dat ik mijzelf als maker weer terug op de kaart heb gezet. Ik heb mijn eigen stijl ontwikkeld, waarin ik verschillende disciplines combineer: stand-up, muziek, performance, theater.

Team

Tijdens het maakproces ben ik erachter gekomen dat ik mijn verschillende disciplines moet omarmen en mijzelf niet in een hokje moet proberen te duwen. Mijn team gaf mij deze ruimte.

In het begin ben ik gestart met Titus Tiel Groenestege, waar ik al eerder heel kort mee had gewerkt. Hij heeft mij geholpen op te starten, de overgang van mijn hoofd naar de vloer. Ondertussen schreef ik met Ko van den Bosch aan nieuwe scènes en kwam Daria Bukvic eens per week langs. Daria kent mij door eerdere samenwerkingen als geen ander en zorgde dat ik dicht bij mezelf bleef. De samenwerking met Ko van den Bosch was dynamisch. Oorspronkelijk zou hij alleen de ontwikkeling van de tekst begeleiden. Uiteindelijk heeft hij de eindregie van de productie gedaan, zijn regiestijl bleek precies dat wat de productie nodig had en na de beperkte beschikbaarheid van Titus Tiel Groenestege in de montageperiode bleek dit de ideale oplossing.

De muzikanten waren Robbert Klein, Amir Vahidi (Club Gewalt) en Norman Kapoyos. Met Norman heb ik vaker gewerkt en hij is mijn muzikale brein. Hij kan mijn ideeën vertalen naar de andere muzikanten. Het was mijn eerste samenwerking met Robbert en Amir. In ons werk proberen we allemaal verschillende disciplines bij elkaar te brengen, de communicatie ging heel erg goed. De nummers die in de voorstelling zijn gekomen zijn een mix van wat ik in mijn hoofd had en de input vanuit de muzikanten. We vulden elkaar daarin goed aan.

Vormgeving

Karl Klomp zou zich ontfemen over de scenografie, in de eerste concepten zou dit zijn door middel van veel video. Tijdens het ontwikkelen van de productie bleek echter de vraag om iets anders. Er ontstond een lange witte catwalk waarop de mislukking werd geëtaleerd. De lelijkheid hebben we uiteindelijk niet gezocht in vormgeving maar in tekst en muziek. Op Oerol stond deze catwalk in een groot idyllisch bos, de overgang naar het theater was in deze vormgeving dus een grote uitdaging. We wilden het contrast blijven opzoeken tussen schoonheid en lelijkheid, maar in het theater werd het al gauw te mooi. Uiteindelijk hebben we ervoor gekozen om het licht waar wij mee werkten aan het publiek te laten zien. Er werden lampen midden op het podium gezet, zodat je als publiek ziet hoe het mooie plaatje op de catwalk wordt gemaakt.

Uiteindelijk is ook de witte catwalk niet gespaard gebleven. Zo eindigt de voorstelling met een besmeurde catwalk vol verf en veren.

De kostuums van Dymph Boss zijn aan de voorkant mooie strakke jurken maar laten aan de achterkant een open rug en witte onderbroek zien. De façade tegenover de mislukking. Deze combinatie werkte ontzettend goed.

Maakproces

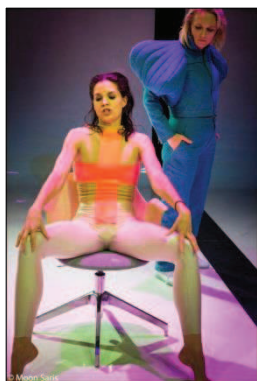
Oerol was een goed startpunt om het materiaal uit te proberen. Rudolphi Producties gaf mij de ruimte om te onderzoeken, ook het feit dat er nog niet gerecenseerd mocht worden, gaf mij veel vrijheid in het maken. Zo vond ik het vertrouwen terug in mezelf op het podium. Ik merkte al snel dat ik een thema had dat jong en oud aansprak. Zo hadden we een nagesprek waarbij iedereen met zijn verhaal naar voren kwam. Mensen vertelden over hun eigen demonen en moeilijke fases in het leven. Na Oerol was er nog een half jaar voor de start van de echte theatertournee. Dit maakte Oerol echt een onderzoeksperiode. Ik kon de voorstelling helemaal loslaten en twee maanden na Oerol zag ik de registratie en wist ik meteen wat ik wilde aanpassen. De twee weken die ik hiervoor had bleken toch kort; ik wilde nog grote stappen zetten in de ontwikkeling van de productie. Zo vond ik dat ik het publiek nog teveel aan het pleasen was. Ik kom uit de cabaretwereld en zag dat ik mijn voldoening nog steeds zocht in de lach. Ik ben een groot voorstander van humor, maar als het teveel pleasen wordt, dan werkt het niet meer. Daarnaast wilde ik het contrast van het hooghouden naar de buitenwereld en de belevingswereld in het hoofd nog groter maken. Om dit te bewerkstelligen zijn er scènes aangepast, aangescherpt en nieuwe scènes bij geschreven. Het strakkere gebruik van licht in een theaterzaal zorgde ook voor het aanscherpen van de contrasten. Toch ben ik blij dat ik de veranderingen zo radicaal heb doorgevoerd, de voorstelling is hierdoor beter geworden, ook doordat er ruimte en vrijheid was om hieraan te werken.

Tournee

De tournee begon stroef met tegenvallende bezoekersaantallen. Zo kregen wij op de première te horen, dat de dag daarna (Almere) de voorstelling niet door zou gaan. Gaandeweg en ook zeker dankzij de media-aandacht kwamen er meer bezoekers. Ik weet zeker dat een groot deel van deze bezoekers de volgende keer nog een keer zullen komen. Zo ben je heel voorzichtig bezig om je eigen netwerk van publiek aan je te binden. Daarnaast vond ik het heel waardevol om tijdens de tournee het publiek te spreken over hun ervaring met het thema.

Stephanie Louwrier

HOLY F – RUDOLPHI PRODUCTIES / WAAL & WIND

27 feb t/m 10 mrt 2018 Theater Bellevue i.h.k.v. HeForShe Arts Week

Aantal voorstellingen	8
Bezoekersaantal	368
Gemiddeld aantal bezoekers per voorstelling	46

Credits

tekst & spel Eva Marie de Waal, Sophie van Winden, Simone van Saarloos **eindregie** Mirjam Koen **toneelbeeld, vormgeving, kostuumontwerp en campagnebeeld** Miek Uittenhout **lichtontwerp** Stijn van Bruggen **techniek** Sjef van de Ven **productie** ProductieCollectief – Janneke den Engelsen **organisatie** Theaterzaken Via Rudolphi **marketing** Theaterzaken Via Rudolphi – Lisette Brouwer

Uit het persbericht

De kranten staan bol van reacties op de ‘Trump tapes’, banglijsten van het studentencorps, de aanwezigheid van Chimamanda Ngozi Adichie bij het Brainwash festival en Buitenhof, het Opzij Top 100 event waarin José van Dijk tot meest invloedrijke vrouw van 2016 werd benoemd. Het is duidelijk: feminisme leeft!

Al deze gebeurtenissen maken de voorstelling ‘Holy F’ van Rudolphi Producties en theatercollectief Waal en Wind actueel en nodig. Het is 150 jaar geleden dat de eerste golf van het feminisme op kwam. Er is sindsdien veel gebeurd en veel veranderd, maar we zijn er nog niet. Voor deze voorstelling duiken Eva Marie de Waal en Sophie van Winden samen met columnist en filosoof Simone van Saarloos in de geschiedenis van het feminisme. Zij verdiepen zich in een aantal sleutelfiguren uit de geschiedenis en onderzoeken de huidige stand van zaken. Wat hebben Virginia Woolf, Simone de Beauvoir, Aletta Jacobs, Audre Lorde of de suffragettes tegen de moderne vrouw te zeggen? Zien zij een verwend prinsesje of zijn ze trots op hoe zij met haar verworven vrijheid omgaat? Met de nodige zelfspot peilen Eva Marie en Sophie de stand van de emancipatie anno 2017. Samen met hun publiek gaan ze op zoek naar nog altijd sluimerende vooroordelen en hardnekkige misverstanden. Een voorstelling die zowel vrouwen als mannen verrast en verwart.

In de pers

“Holy F laat je achter met vragen, inzichten en interessante stof voor discussies die niet binnen de deuren van de theaterzaal kunnen blijven en dat is maar goed ook. De indrukwekkend treffende afsluiting van Simone van Saarloos, die met haar stem bewijst dat ze de woorden op papier zo’n kracht kan geven dat je bijna de barricade op wil springen, maakt de voorstelling en de boodschap compleet.” – Theaterkrant

“Die verwarring zélf moet het doel zijn van feminisme, lijkt de boodschap van Van Saarloos’ mooie, bijna dromerige eindmonoloog. Voorbij heldere beelden en bezitsrelaties ligt een nieuwe wereld” – Parool

Inhoudelijk verslag

Door Eva Marie de Waal en Sophie van Winden, Waal en Wind

Het was naast heel erg leuk om Holy F weer te spelen ook een grote eer dat we dit in het kader van de HeForShe Arts Week 2018 mochten doen. Deze Arts Week wordt al verschillende jaren in andere grote wereldsteden georganiseerd door de UN Women in het kader van internationale vrouwendag (8 maart). Dit jaar deed de UN Women Nederland voor het eerst mee. Het is hen heel goed bevallen en zij hebben ons gevraagd om de voorstelling in de He for She Arts week in 2019 opnieuw op te nemen.

Het is verbazingwekkend hoe actueel de voorstelling blijft. Of misschien wel steeds meer lijkt te worden. Het is geweldig om de voorstelling in de aanloop naar de 'Me-Too beweging' te hebben gemaakt en hem twee jaar later in het post Me-Too tijdperk nogmaals te mogen spelen. Waar wij in 2016 soms nog te horen kregen 'is dat nou nodig, een voorstelling over feminisme', waren de zalen nu gevuld met jonge strijdbare feministen en wordt deze vraag niet meer gesteld.

Het doet ons nog steeds nadenken over of er niet een jeugdversie van de voorstelling naar middelbare scholen zou moeten. Juist omdat het zo'n goed beeld geeft van de geschiedenis van de hele emancipatiebeweging leent de voorstelling zich er uitstekend voor. Wellicht doen we dit nog eens.

Maar voorlopig zijn wij druk schrijvende aan onze tweede voorstelling 'Mama Marlène' die in het voorjaar van 2020 in de theaters te zien is. Het tweede deel van ons drieluik over de positie van de vrouw waarin wij ons gaan verdiepen in moeder-dochterrelaties, moederschap en de interessante relatie tussen Marlène Dietrich en haar dochter Maria Riva. Maar bovenal voortborduren op waar wij, vrouwen en al hun rollen nu precies staan anno 2020.

Eva Marie de Waal en Sophie van Winden

HET VERBANDE HUIS – RUDOLPHI PRODUCTIES / BODIL DE LA PARRA

14 t/m 24 juni | Oerol

10 okt t/m 7 dec 2018 | première 17 oktober Toneelschuur, Haarlem

Aantal voorstellingen	52
Bezoekersaantal	6259
Gemiddeld aantal bezoekers per voorstelling	120

Credits

Tekst & spel Bodil de la Parra **Regie** Wimie Wilhelm **Tekstdramaturgie** Cecile Brommer **Vormgeving** Michiel Voet **Assistentie vormgeving** Felipe González Cabezas **Kostuumontwerp** Arien de Vries **Kostuums** Marijne Addink **Lichtontwerp & techniek** Wannes van der Veer **Publiciteitsfotografie** Michiel Voet **Productie** ProductieCollectief - Janneke den Engelsen, Reana Oppier **Organisatie** Theaterzaken Via Rudolphi – Maarten van der Cammen **Met dank aan** Paul Knieriem, Jeroen den Hengst

Uit het persbericht

Bodil de la Parra wekt haar bijzondere Surinaamse familie weer tot leven. Daarbij gaat ze ook terug naar haar Joods - Portugese voorouders, die ooit op de vlucht voor de inquisitie, in Suriname terecht kwamen. Een persoonlijk verhaal dat zijn licht laat schijnen op de Nederlands-Surinaamse geschiedenis. Het Verbrande Huis is een ode aan de familie De la Parra.

Bodil is opgegroeid in het Amsterdam van de jaren '70 maar komt al haar hele leven in Paramaribo, de geboortestad van haar vader. Ze bezocht zijn familiehuis aan de Zwartenhovenbrugstraat vanaf haar zesde jaar. Daar maakte ze kennis met de tantes Gus, Pop en Jet, sliep ze onder één klamboe met haar neefjes en leerde ze haar norske Opa, de apotheker R.L. de la Parra, doorgronden. In het huis kookten haar tantes de heerlijkste gerechten. Samen dansten ze op muziek van Lieve Hugo, terwijl ze beneden in de apotheek klanten te woord stonden. Maar in de nacht van 14 oktober 2012 brandt het huis, onder het toezien van haar familie, tot de grond toe af. Het enige dat rest is de drempel. In één klap is meer dan een eeuw geschiedenis in rook opgegaan.

In de pers

"In Het Verbrande Huis vertelt Bodil de la Parra met minimale middelen, veel vaart en een flinke dosis humor het verhaal van het Surinaamse deel van haar roots." – Theaterkrant

"In haar voorstelling is De la Parra bijna anderhalf uur continu aan het woord, maar het verveelt geen seconde. Haar tekst is prettig wispelturig, haar acteren spannend en levendig." – Volkskrant ****

"Relevant, urgent, prachtig verteld en mooi geregisseerd door Wimie Wilhelm" – Scènes *****

"Gá, alstublieft, gá! Want zo'n prachtige voorstelling als deze, met zoveel kunde gespeeld, dat zie je niet elk seizoen..." Theaterparadijs *****

Inhoudelijk verslag

Door Bodil de la Parra

Mijn samenwerking met Via Rudolphi gaat al lang terug. Na twee voorstellingen over mijn Indische wortels, Ouwe Pinda's en Gouwe Pinda's, vertelde ik Maarten en Marie-Anne over het plan een stuk te schrijven over mijn Surinaamse familiegeschiedenis, mijn eerste solo. Rudolphi gaf mij vervolgens de mogelijkheid deze productie te maken.

De artistieke voorbereiding van de productie had verschillende fases. Ik had al veel materiaal verzameld en heb intensief samen gewerkt met Cecile Brommer om deze teksten samen te voegen en klaar te maken voor het theater. Met die tekst ging ik de repetities in met Wimie Wilhelm. Eenmaal op de vloer bleek de tekst nog te veel boekentaal en daarom is tijdens de repetities nog veel aangepast, geschrapt en aangescherpt. Hierin was de samenwerking met Wimie erg fijn, zij is een echte tekstregisseur en gaf in regie de tekst die extra zet die het nodig had, juist met de vele tijdssprongen.

Voor de start van de repetities heb ik ook al nauw samengewerkt met vormgever Michiel Voet. Gesprekken vonden plaats met z'n tweeën, en met Wimie en technicus Wannes van der Veer erbij. Dit was een fijne wisselwerking. Michiel wilde Het Verbrande Huis vertalen naar een decor dat zowel op Oerol als in de theaterzaal tot haar recht zou komen. Zo liet ik Michiel foto's zien, maakte hij vervolgens weer tekeningen en kwamen we tot de conclusie dat bijvoorbeeld het bureau en de apothekerskast een belangrijke plek moesten krijgen. Ik ben ontzettend blij met het resultaat, waar je het oude houten huis echt voelt.

Met Arien de Vries ben ik op zoek gegaan naar het juiste kostuum dat ook in dit decor paste. Waar het oorspronkelijke idee was patronen van jurken met motiefjes te hergebruiken, hebben we uiteindelijk gekozen voor een simpele rode jurk die enerzijds past in de tijd en ook een plek had in het verhaal.

Al met al was het inhoudelijke proces pittig en was het een uitdaging om de juiste theatrale toon voor dit verhaal te vinden. Door het sterke team en doorzettingsvermogen is het uiteindelijk de voorstelling geworden die ik voor ogen had en waar ik erg tevreden over ben.

Oerol

Het spelen van de voorstelling Het Verbrande Huis was een feest. Op Oerol sloegen de 18 voorstellingen goed aan bij het publiek. Bijna elke dag waren er 2x 200 mensen die tevreden en niet zelden geroerd de locatie verlieten. De voorstelling bracht het zogenaamde Oerolpubliek (vaak hoogopgeleid, wat ouder en wit) in vervoering en bracht ze in een wereld die de meesten niet kenden. De familievertelling is doorspekt met de geschiedenis van mijn familie de la Parra. Daarin ga ik generaties terug tot aan de eerste broertjes de la Parra die ik vond in de stamboom. Rond 1667 vertrokken ze vanuit Livorno, Italië naar Suriname. Ik wilde daarbij aantonen dat mijn geschiedenis tegelijkertijd de geschiedenis kan zijn van alle families, overal ter wereld en in alle tijden. Op zoek naar welvaart en vooruitgang voor het gezin, was de Joods Portugese familie de la Parra niet de enige familie op de vlucht; in het geval van mijn familie moesten ze in de 17^e eeuw, vanwege de inquisitie, elders hun levens voortzetten in de hoop op een betere toekomst.

Ook de beschrijving van de familieleden die ik persoonlijk heb gekend; opa, tantes, neefjes en nichtjes, spraken tot de verbeelding, alsmede het beeld van het land, vanaf de jaren zeventig tot aan de brand in 2012 gaven een beeld van Suriname, haar politiek en haar bevolking. Achteraf kan ik concluderen dat het inijkje in de koloniale geschiedenis, met als belangrijk punt de ontdekking dat mijn familie ook slaven heeft gehad, via mijn persoonlijke familieverhaal, door het publiek op Oerol hooggewaardeerd werd.

Tournee

Eenmaal overgezet naar de zaal, waar de voorstelling op 17 oktober 2018 in première ging, bleek het publiek op eenzelfde manier geroerd. De kleinere setting van de zaal gaf de voorstelling de nodige intimiteit. De pers was gelukkig zeer positief. In elke zaal, op elke plek kwamen mensen van Surinaamse origine en in de Randstad kwamen ze in grote getale. Bij die voorstellingen was mijn persoonlijke familiegeschiedenis ineens ook hun geschiedenis geworden en bracht mijn vertelling herkenning teweeg. Dat had een grote wisselwerking op de zaal. Achteraf hoorde ik terug dat het gemengde publiek een extra dimensie gaf aan de voorstellingsbeleving.

Bovendien ging het vanaf de eerste voorstelling van mond tot mond binnen de Surinaamse gemeenschap, zodat ik van speelplek naar speelplek, van Rotterdam via Den Haag, Veghel en Groningen, een divers publiek bleef houden. De voorstellingen in Amsterdam, kenden een gelijkwaardiger diversiteit en waren mede daardoor zeer geslaagd. Ik speelde in het Bijlmer Parktheater, Theater Bellevue en als klap op de vuurpijl in Theater de Meervaart, waar het bomvol zat en de sfeer geweldig was. Bij deze voorstellingen kwam vaak alles samen. Het publiek was divers, gemengd en van alle leeftijden, hetgeen de publieksbeleving zeer ten goede kwam.

Hierdoor viel de voorstelling op haar plek; ik kreeg het gevoel dat dit het publiek was waarvoor ik de voorstelling had gemaakt. Het is zeker niet vanzelfsprekend om dit publiek ook uiteindelijk de zaal in te krijgen - gemengd, divers, van alle leeftijden - en daarom heb ik het als een groot voorrecht beschouwd. Het bevestigde het gevoel dat deze productie er moest komen.

En ik ben ervan overtuigd dat ik nog niet ben uitgespeeld. Na de tournee bleken er nog veel mensen te zijn die deze voorstelling zouden willen zien. Het Verbrande Huis heeft dus nog niet al haar publiek bereikt. Er is, zeker in Amsterdam en omstreken, nog vraag naar. Ik hoop daar volgend seizoen gehoor aan te kunnen geven.

Bodil de la Parra

PERMANENT DESTRUCTION – THE SK CONCERT – NAOMI VELISSARIOU - THEATER UTRECHT - RUDOLPHI PRODUCTIES - C-TAKT

18 mei t/m 7 sept | première SPRING Festival, Utrecht

Aantal voorstellingen	30
Bezoekersaantal	4979
Gemiddeld aantal bezoekers per voorstelling	166

Credits

concept & regie Naomi Velissariou **performance** PERMANENT DESTRUCTION (Joost Maaskant & Naomi Velissariou) **sound design** Joost Maaskant **visuals** Frederik Heyman **lichtontwerp & video** Bart van den Heuvel **kostuums** Bibi Trompetter **acteercoach** Thibaud Delpout **beeld** Athos Burez **grafische vormgeving** Attak **productie** Paulien van der Avoird **techniek** Sander van der Werff **marketing** Lisette Brouwer & Dagmar Bokma **met dank aan** Florentina Holzinger, Mauro Pawlowski, Ramon Slager, Sjoerd Bruil, Kasper Tarenskeen, Jan Hulst, Teddy Cherim, Emmanuel Adjei, Joachim Fleury, Prins Bernhard Cultuurfonds & Hotel De L'Europe **een coproductie van** Stichting Naomi Velissariou, Theater Utrecht, Rudolphi Producties & C-Takt

Uit het persbericht

PERMANENT DESTRUCTION - The SK Concert is een melodramatisch energy concert door theatermaker Naomi Velissariou en sound producer Joost Maaskant. Samen vormen ze de "pop-up band" PERMANENT DESTRUCTION. De performance is een sexy show over zelfhaat en onbeantwoorde liefde, met dodelijk poëtische lyrics en een zwaar overstuurd geluidssysteem. Met genres variërend van R&B tot industriële hardcore en met overdadig gebruik van auto-tune en trap hop referenties. Naomi Velissariou liet zich inspireren door Sarah Kane (1971-1999), een van de meest geruchtmakende toneelschrijvers van de afgelopen decennia, wiens psychische gesteldheid zo compromisloos weerklank vond in haar werk. Tegen de achtergrond van Frederik Heymans videowerk krijgen de genadeloze lyrics, beats en bass lines een monumentale visuele dimensie. De performance gaat 20 mei 2018 in De Paardenkathedraal Utrecht in première tijdens SPRING en is tot augustus 2018 te zien op festivals als Oerol, Over het IJ Festival, Theater Aan Zee, Lowlands, Absolutely Free Festival en Cultura Nova. Voor Naomi's eerste zelfstandige productie coproduceert haar stichting met Theater Utrecht, Rudolphi Producties en C-takt. Drie huizen die uitdagen, maatschappelijk betrokken en schurend theater maken.

In de pers

"Naomi Velissariou brengt het inktzwarte werk van Sarah Kane in een knappe balans van humor en ultieme tragiek" – Volkskrant

"Naomi Velissariou en Joost Maaskant presenteren de teksten zonder anekdotische context, waardoor de destructiviteit eens te meer invoelbaar wordt. [...] De setting van het liveconcert is briljant." – Het Parool

"Feesten tot de dood er op volgt" – De Standaard

Inhoudelijk verslag

Door Naomi Velissariou

PERMANENT DESTRUCTION (the Sarah Kane concert) was mijn eerste zelfstandige voorstelling na zes jaar onder de relatief veilige vleugels van Frascati Producties. Behalve zakelijke autonomie bracht PERMANENT DESTRUCTION me ook iets anders: het format van het theatrale concert. Dit format voelt als de artistieke uitingsvorm waar ik gedurende mijn hele talentontwikkelingsfase naar heb gezocht. Ik spreek uiteraard niet over een eindstadium als het gaat om mijn artistieke zoektocht, maar wel over een nieuwe fase in mijn kunstenaarschap. Mijn PERMANENT DESTRUCTION “periode”.

PD is een opzweepende verklanking van een duistere boodschap, een melodrama op speed dat komaf wil maken met een aantal taboes uit de huidige beeldcultuur. Sentimenten als zelfhaat en liefdesverdriet verworden in die cultuur tot vergeten thema's omdat ze niet sexy / *bankable* / instagram-waardig zijn. Je kan jezelf nu eenmaal niet profileren aan de hand van uitingen van pijn. Of wel? In het post-dystopische universum van PD kan dat vanaf heden alleszins. PD laat zien dat je je angst kan bezweren door hem te eren. In die zin is het een terugkeer naar de ritualistische oervorm van theater, maar dan in een postdramatisch jasje, met alle meta-lagen, hyperzelfbewustzijn en ironie, die vandaag bij zo'n ritueel komen kijken.

Doordat in PD de disciplines muziek en theater zo consequent gekruist worden, ontstaat er een kijkcode, die mij als maker in staat stelt om veel verder te gaan dan wanneer ik “gewoon” muziektheater zou maken. Het hedendaagse publiek is namelijk zo verregaand geconditioneerd door het popidool, dat het automatisch idolaat wordt als iemand dat idool imiteert. Als je mensen avond na avond welkom heet door een *Ahoy size* “good evening Holland” de middelgrote zaal in te slingeren, vergeten ze blijkbaar op slag dat je geen *celebrity* bent en gaan ze gillen. Dit is een pervers maar gangbaar fenomeen waar een hele *industry* op gebouwd is, maar ook een fenomeen dat je kan imiteren. PD is een theatrale doe-het-zelf versie geworden van elektronische pop-duo's als *the xx* en *die Antwoord*. En als theatermaker kan je je geen dankbaarder vehikel bedenken om iets te zeggen over de hedendaagse popcultuur dan een fictieve upcoming band met een duur en dramatisch imago. Of, zoals ik onze eerste voorstelling opende: “Good evening Holland. We're PERMANENT DESTRUCTION. And we're very happy to be here.” And we're here to stay. Ik heb namelijk het ambitieuze plan opgevat om tussen 2018 en 2021 een PD trilogie te maken. Na het succes van *the SK concert*, maak ik begin 2019 *the HM concert*, deel twee van de trilogie, geïnspireerd op het werk van de Duitse schrijver Heiner Müller.

Werkwijze

Tot aan *the SK concert* stond scenografie in mijn poëtica gedefinieerd als “de noodzakelijke vormgeving van de ruimte waarin ik mijn ideeën belichaam en verklank”. Mijn samenwerking met Frederik Heyman maakte een einde aan die definitie. Voor het eerst kon ik, zoals ik al jaren doe met sound producers, brainstormen met een beeldend kunstenaar, die vervolgens zijn eigen vertaling gaf aan het dramaturgische basisidee. Doordat de repetitieperiode gefaseerd plaatsvond, stond ik al erg ver in de conceptuele fase op het moment dat ik met Frederik aan de slag ging. De plaat bestond in demoversie: 8 nummers, gerangschikt in een volgorde. De setlist van het concert, dus structuur van de voorstelling, waren een feit en ik kon met Frederik de ideeën gaan verbeelden, die ik eerst met Joost verklankt had. Nog zonder dat ik me bezig hoefde houden met de belichaming ervan, in het geheel van beeld en geluid. De voorstelling kon op die manier in drie fases ontstaan, en ik kon zelf het overzicht bewaren over het maakproces.

De werkwijze van PD laat zich het beste omschrijven als een “inspiratie-estafette”: ik laat mij voor mijn dramaturgisch concept inspireren door het oeuvre van een schrijver, op basis van dat concept maak ik muziek met een sound producer en op basis van die muziek wordt een beeldend kunstwerk gemaakt, dat ik vervolgens exposeer in de opvoering van het geheel. Op die manier zijn de concerten van PD echte *gesamtkunstwerken*, resultaten van een jaar lang inspiratie, improvisatie en dramaturgisch onderzoek, die ik in de daadwerkelijke repetitiefase verwerk tot wat we voor het gemak een voorstelling noemen. Het artistieke team van PD bestaat uit Joost Maaskant (geluid), Bart van den Heuvel (licht), Bibi Trompetter (styling) en steeds een andere beeldende kunstenaar.

Naomi Velissariou

HET DEBUUT 2018 – RUDOLPHI PRODUCTIES

21 september t/m 2 november | première 22 september Toneelschuur, Haarlem

Aantal voorstellingen	24
Bezoekersaantal	1377
Gemiddeld aantal bezoekers per voorstelling	57

Credits

Regie Marcus Azzini, Loek de Bakker, Walter Bart (Wunderbaum), Ludwig Bindervoet (Urland), Theu Boermans, Lotte Bos & Annechien de Vocht (YoungGangsters), Jan Hulst & Kasper Tarenskeen, Alex Klaasen, Mirthe Labree & Lisa Schamlé (La Isla Bonita), Rob Ligthert, Floor Houwink ten Cate & Anne Maike Mertens & Yannick Noomen (Nineties Productions), Suzan Boogaardt & Bianca van der Schoot, Michel Sluysmans, Nina Spijkers, Guy Weizman **Tekst** Gebaseerd op de Vlaamse theaterbewerking van Damiaan De Schrijver (tgSTAN) en Peter Van den Eede (De KOE) naar de Amerikaanse film My Dinner with Andre (1981) geschreven en gespeeld door André Gregory en Wallace Shawn **Spel** Tarik Moree, Tim Olivier Somer, Pepijn Korfage **Regieassistent** Daniel 't Hoen **Dramaturgie** Madelon Kooijman **Lichtadvies** Prem Scholte Albers **Decoradvies** Bart van de Merode **Met dank aan** Hogeschool Zuyd, Marc Zwietink, Pepijn Korfage, Jennifer Welts, Toneelacademie Maastricht en Toneelgroep Amsterdam

Het Debuut idee, concept Marie-Anne Rudolphi, Maarten van der Cammen **artistieke coach** Peer van den Berg **productie** ProductieCollectief – Janneke den Engelsens **organisatie & marketing**: Theaterzaken Via Rudolphi **grafische vormgeving**: Mieke Struik **met dank aan** onze energieke collega Maarten van der Cammen, Christiaan Mooij, Marcelle Kuiper, Loes van der -Pligt, Marcus Azzini, Nicole van Vessum, Sarah Steeman en alle overige medewerkers van het ITs Festival

Uit het persbericht

My dinner with... - Tarik Moree en Tim Olivier Somer - Toneelacademie Maastricht
Nieuw theatertalent in de schijnwerpers: My dinner with... lovend ontvangen.

Op reflecterende wijze doen Tarik Moree (1996) en Tim Olivier Somer (1993) een poging een afspiegeling van het huidige theaterlandschap te creëren. In My dinner with... werkten zij aan iedere scène met een andere regisseur. Op deze manier bundelen zij met hun voorstelling uiteenlopende visies van diverse Nederlandse theatermakers, regisseurs en collectieven.

Regisseur André en acteur Wally hebben afgesproken in een slijk restaurant. Een alledaagse situatie waarin Wally luistert naar André's tot de verbeelding sprekende ervaringen en gedachten. Ze kijken kritisch naar wat het leven zou kunnen betekenen en geven verschillende visies op wat theater volgens hen is, was en kan zijn.

In de pers

"My dinner with..." een waar acteerfestijn van twee piepjonge acteurs die alles lijken te kunnen en die met enorme gretigheid en enthousiasme het publiek veroveren. – Haarlems Dagblad

“Gedurfd en inventief afstudeerproject van Moree en Somer levert een originele, uitzonderlijk goed gespeelde en bovenal schaamteloos leuke voorstelling op.” – Volkskrant

“Een fascinerende toneelpuzzel voor liefhebbers, een aanstekelijk acteerfeest voor iedereen.” – Volkskrant

Inhoudelijk verslag

Door Marie-Anne Rudolphi

Het Debuut is sinds 2011 onlosmakelijk verbonden aan Rudolphi Producties. Het concept is als volgt: ieder jaar selecteren wij op het ITS Festival een drietal afstuderende makers die wij uitnodigen deel te nemen aan de jaarlijkse Debuut tournee. Het werk moet individueel van grote zeggingskracht en oorspronkelijkheid zijn maar ook met de twee andere geselecteerden een mooie evenwichtige avond vormen. Het programma wordt als concept een jaar van te voren “leeg” verkocht aan de theaters om pas in juli bekend te maken wie de geselecteerde makers van dat jaar zijn. De tournee is in september en oktober zodat de pas afgestudeerden direct met hun productie op tour kunnen en daarnaast ook nog ruimte hebben om daarna bij andere groepen te werken. De avond wordt ingeleid door een spreekstalmeester, er is een nagesprek waarin het publiek in de gelegenheid wordt gesteld met de makers in gesprek te komen, onder het genot van een glaasje wijn van het huis.

Zoals reeds beschreven in het bestuursverslag, werd dit jaar al het eigen werk op 20 juni gepresenteerd op het ITS Festival. Op één lange dag geprogrammeerd en hebben wij als producenten en jury van 11.00 uur in de ochtend tot 24.00 uur 's nachts onafgebroken presentaties bezocht. Het bleek ingewikkeld om dit jaar een sterk programma samen te stellen want er was niet voldoende kwalitatief onderscheidend materiaal. Een enkele presentatie sprong eruit, maar er was niet genoeg om een hele avond te vullen. Wat nu te doen? We wilden geen concessies doen aan de artistieke lat die best wel hoog ligt. Uiteindelijk kregen we vanuit verschillende kanten de tip om de voorstelling *A dinner with...* van Tim Olivier Somer en Tarik Moree, van de Acteursopleiding aan de Toneelacademie Maastricht te gaan zien. Hun voorstelling bestond uit een raamwerk van 15 verschillende scènes geregisseerd door evenveel regisseurs. Dat klonk erg interessant, weliswaar hadden we niet te maken met meerdere verschillende presentaties, maar dit concept stond daar wel heel dichtbij. Een stuk geregisseerd door zoveel verschillende regisseurs was nog nooit vertoond en zou een prachtige staalkaart van het hedendaagse theater kunnen laten zien. We zijn gaan kijken en waren het er unaniem over eens dat dit de selectie van 2018 zou worden.

De jury 2018 bestond uit:

- Peer van den Berg, voormalig artistiek leider Suver Nuver, docent aan de Toneelschool ArtEZ Arnhem, Arnhemse Theaterschool en artistiek coach Het Debuut
- Christiaan Mooij, regisseur en programmeur Theater de Meervaart
- Marcelle Kuiper, initiatiefneemster en bestuurslid stichting Melanie
- Marie-Anne Rudolphi, directeur Theaterzaken Via Rudolphi
- Maarten van der Cammen, artistiek producent Het Debuut

Door het ongelooflijke bericht op 2 juli heeft Marie-Anne Rudolphi de leiding van dit project op zich genomen.

Maarten zou dit jaar de spreekstalmeester zijn en de nagesprekken leiden. We hebben nu de desbetreffende regisseurs gevraagd of ieder een van de avonden op zich zou kunnen nemen, aangevuld met Peer van den Berg en dramaturg Inge Sonderen. Dit heeft geresulteerd in een mooi divers palet van begeleiders, sommige zelf ex-debutanten (La Isla Bonita en Urland) waardoor het project nog meer diepte kreeg. Het stokje werd doorgegeven aan de volgende generatie.

Inhoudelijk verslag

Door Tarik Moree en Tim Olivier Somer

Allereerst was het geweldig om deze kans te krijgen, Het Debuut voelt als een kickstart voor ons makerschap. Als makend acteur, wat wij onszelf noemen, is het niet vanzelfsprekend dat men je ziet staan. Het is een term die nog niet zo duidelijk is en men kent je niet van eerder werk omdat dat er simpelweg nauwelijks is.

Wij deden met onze voorstelling een poging, een experiment, en dat slaagde. Daar zijn we heel blij mee en dankbaar voor.

De tour die wij aangeboden kregen van Via Rudolphi was het grootste compliment dat we op dit moment in onze carrière konden krijgen, waar we niet eens op durfden te hopen.

Voor de start van de tournee moest er gerepeteerd worden, enerzijds om de boel op te frissen en terug te halen, anderzijds om Pepijn Korfage in te werken die Tim de halve tournee zou vervangen. Daarin werden wij goed ondersteund, we kregen een studio ter beschikking en werden betaald voor onze repetitiedagen. Daarnaast kwam Peer van den Berg af en toe langs voor een extra blik op wat we aan het doen waren, dat was erg prettig. Het voelde goed om een heel team achter je te hebben, productieleider Janneke van Engelsens die voor ons de nodige attributen en decorstukken haalde, technicus Jeroen Duijvendak die met Tarik het lichtplan opnieuw samenstelde en op tournee mee was als steun en toeverlaat, Peer die ontzettend betrokken was en ons goede moed in bleef praten, Marie-Anne Rudolphi die op ons vertrouwde, en nog meer mensen die ons hielpen bij allerlei dingen die er ineens bij komen kijken als je op tournee gaat. Het was ook heel fijn dat er zo nu en dan medewerkers van Via Rudolphi langskwamen, zo blijf je in contact en dat geeft steun. Niet dat we die steun heel erg nodig hadden maar het blijft fijn om te weten en voelen dat er mensen achter je staan en zich om jou bekommeren.

Het spelen ging goed, en het publiek was enthousiast. We kregen steevast fijne reacties en hoorden dat we mensen aan het denken hebben gezet. We waren al eerder op tournee geweest, maar nog niet met een voorstelling die dusdanig uit onze eigen koker kwam. De voorstelling die wij nu speelden was ook echt ons product. Dat is spannend, maar des te bevredigender als het goed wordt ontvangen, en dat werd het.

De zalen zaten meestal wel redelijk vol, en met fijn publiek ook nog eens. Natuurlijk waren er plekken met mindere opkomst, of stille zalen vol stijve mensen die ons verbaasd bleven aankijken, maar al met al waren we blij met het publiek. Elke voorstelling hadden we een nagesprek, dat was soms vermoeiend, maar altijd interessant en het leverde iets op; een nieuwe kijk op het stuk, complimenten, discussies. Het idee om onze regisseurs te vragen voor het nagesprek hielp daar enorm in. Zo blijf je telkens andere nagesprekken voeren, omdat iemand anders de vragen stelt.

Al met al hebben wij een zalige tour gehad, met fijne voorbereidingen, veel ondersteuning en vertrouwen. Onze dank is groot.

Tarik Moree en Tim Olivier Somer

**LIEFDESVERKLARING (VOOR ALTIJD) –
MAGNE VAN DEN BERG & NICOLE BEUTLER –
NICOLE BEUTLER PROJECTS – HET ZUIDELIJK TONEEL – RUDOLPHI
PRODUCTIES**

5 nov 2018 t/m 4 feb 2019 | première 7 november Theaters Tilburg

Aantal voorstellingen	16 (in 2018)
Bezoekersaantal	1572
Gemiddeld aantal bezoekers per voorstelling	98

Credits

productie Nicole Beutler Projects, Het Zuidelijk Toneel, Rudolphi Producties **concept en regie** Nicole Beutler & Magne van den Berg **tekst** Magne van den Berg **spel** Maureen Teeuwen, Annet Malherbe, Cas Enklaar, Lukas Dijkema, Marien Jongewaard, René van 't Hof **muziek** Gary Shepherd **met dank aan** Het Nationale Theater **fotografie** Caroline Bijl **illustratie** Tim Enthoven

Uit het persbericht

Cas Enklaar, Marien Jongewaard, René van 't Hof en Antoinette Jelgersma/Maureen Teeuwen. Vier doorgewinterde acteurs en mimespelers vertegenwoordigen vele decennia aan ervaring in de Nederlandse theaters. Na een lange relatie met het publiek maken zij de balans op. Jarenlang keken we naar hen, nu kijken zij terug.

Het begon allemaal met het beroemde en beruchte stuk Publikumsbeschimpfung uit 1968, waarmee de Oostenrijkse toneelschrijver Peter Handke zijn publiek bestookte met verwensingen en beledigingen. In 2014 adopteerden Magne van den Berg (toneelschrijver) en Nicole Beutler (theatermaker/choreograaf) het stuk en draaiden het 180 graden. LIEFDESVERKLARING, een voorstelling met zes jongeren, was een hartverwarmende dankbetuiging aan het publiek. Het stuk kreeg laaiend enthousiaste reacties en werd geselecteerd voor het Theaterfestival.

LIEFDESVERKLARING (voor altijd) is het vervolg. Niet met jongeren, maar juist met oudere, zeer ervaren acteurs. Het is doorleefder, rauwer en eerlijker. Want zoals in elke lange relatie komt de liefde niet zonder strijd. Het stuk gaat over acteurs, en over toneel, maar vooral over hun relatie met ons. Een onverbloemde ode aan de toeschouwer, aan wederzijds vertrouwen, aan wat ons maakt en wat ons breekt

In de pers

“Een liefdesverklaring (voor altijd) aan Maureen Teeuwen, Cas Enklaar, Marien Jongewaard en René van 't Hof, die een voorstelling spelen met de titel Liefdesverklaring (voor altijd) waarin zij hun relatie met het publiek onder de loep nemen en tot de conclusie komen dat het liefde is – dat het liefde moet zijn.” – Volkskrant

“Theater bestaat bij de gratie van een publiek. Toch doen acteurs vaak alsof we er niet zijn, of alleen als anonieme massa die – dwars door de vierde wand – een ‘Moral’ opgedrongen moet krijgen. En worden we eens

aangesproken, dan misbruiken cabaretiers ons voor een snelle grap. Niet voor niets krimpen veel theaterbezoekers ineen bij het woord 'publieksparticipatie'. Voor wie een eerste-rij-trauma heeft, is Liefdesverklaring (voor altijd) goede therapie." – NRC Handelsblad

"Liefdesverklaring (voor altijd)' raakt. Het is een statement van liefde dat ook vraagt wat we eigenlijk hebben bereikt sinds radicale openheid het credo werd." – Theaterkrant

Inhoudelijk verslag

Door Nicole Beutler

Een grote uitdaging lag dit jaar bij het traject van LIEFDEVERKLARING (voor altijd), mijn 5e samenwerking met toneelschrijver Magne van den Berg en onze eerste samenwerking met Het Zuidelijk Toneel en Rudolphi Producties. Net vóór het begin van de repetitieperiode bleek een van de actrices, Antoinette Jelgersma, ziek te zijn en vervangen te moeten worden. We konden last minute een geweldige vervanger vinden, de inspirerende actrice Maureen Teeuwen, die echter niet voor de gehele tournee beschikbaar was en vervolgens weer door Annet Malherbe vervangen moest worden. De uitdagingen stopten hiermee nog lang niet. Na de premièreweek in Theaters Tilburg en Frascati in november verloor Rene van 't Hof zijn stem zodat we een week moesten cancellen en na de eerste voorstelling in de Toneelschuur in Haarlem fietste de eigenwijze Cas Enklaar door de regen, viel en brak zijn sleutelbeen. Voor vijftien voorstellingen werd hij vervangen door Lukas Dijkema, daarna konden we de tour gelukkig met het oorspronkelijke team afsluiten. Alleen de onvermoeibare kunstenaar Marien Jongewaard bleef als jeugdige spirit onaangetast volhouden in dit traject van vallen en weer opstaan.

Artistiek gezien was het een mooi process, inspirerend en bijzonder om via deze garde oude acteurs zoveel te leren over de theatergeschiedenis en over verschillende theateropvattingen; het was onze ambitie om van het stuk een manifesto voor het theater te maken, waarin de verschillende overtuigingen over theater samenkomen en waar de acteurs samen staan voor de kunst, voor de poëzie, voor de liefde voor het vak. De artistiek gezien twee uitersten Marien Jongewaard en Rene van 't Hof te verbroederen, was mijn missie. Met het stuk konden we veel mensen raken. Mijn rol was de regisseur die de eigenwijze acteurs een stem wilde geven, hen samen wilde brengen. Hierdoor werd het stuk minder choreografisch en beeldend dan ik had gewild, maar het publiek herkende mijn handtekening direct. Als koor gesproken tekst, ruimtelijk geplaatste acteurs en de niet te missen muziek van Gary Shepherd. Al in al een viering van de vier acteurs met oog op de vergankelijkheid.

Nicole Beutler

*Een aanvullende artistieke evaluatie, mede geschreven door Magne van den Berg, volgt in het jaarverslag 2019. De artistieke evaluatie heeft nog niet plaatsgevonden op het moment van schrijven van dit jaarverslag. De productie heeft nog gespeeld in januari en begin februari 2019.

PUBLICITEIT EN MARKETING

Door Lisette Brouwer

2018 was, zoals al meer in dit verslag te lezen is, een bewogen jaar. Een jaar met een groot dieptepunt, maar ook een aantal prachtige hoogtepunten. Een van deze hoogtepunten was onze aanwezigheid op Oerol met Het Verbrande Huis van Bodil de la Parra. De voorstelling is daar met groot succes ontvangen. We zijn door de redactie van Opium op Oerol uitgenodigd aan te schuiven en niemand minder als Minister van OC&W Van Engelshoven was de hoofdgast die onze voorstelling bezocht. Zij was enorm onder de indruk en is tijdens de première in oktober nogmaals terug gekomen. Zij schreef op Twitter over de voorstelling: *“Dank Bodil de la Parra voor prachtige voorstelling Het Verbrande Huis. Raakte me. Zo belangrijk en urgent dat deze verhalen verteld worden.”*

Een ander hoogtepunt voor mij is het feit dat we voor Permanent Destruction van Naomi Velissariou een interview in VICE hebben gekregen. Dat is zo'n platform waar ik al eerder graag contact mee wilde, maar wat nooit van de grond is gekomen. Op deze voorstelling en de verschijning van Naomi gingen zij helemaal aan. Dit zijn van die dingen waar je als marketeer blij van wordt. Je hebt het niet altijd in de hand, maar nu we eenmaal de goede ingang hebben gevonden kunnen we deze kanalen hopelijk vaker inzetten.

In meer algemene zin was 2018 een succesvol jaar. We hebben in 2018 met Rudolphi Producties 19.484 bezoekers bereikt met 170 voorstellingen verdeeld over vijf volledige producties en het staartje van de tournee van Gouwe Pinda's. Dit is een stijging in zowel het aantal voorstellingen als ook in aantal bezoekers t.o.v. vorig jaar. Ter vergelijking in 2017 bereikten we 17.750 bezoekers met 120 voorstellingen en in 2016 bereikten we 8.714 bezoekers met 113. Het gemiddeld aantal bezoekers is iets gedaald ten opzichte van 2017, dit komt met name doordat de tournee van Zwaar Metaal – Carver in 2017 hoge bezoekcijfers heeft gehaald. Toch hebben we een zeer mooi gemiddeld van 114 bezoekers per voorstelling weten te halen in 2018.

Net als voorgaande jaren is de hoofddoelstelling voor de publiciteit en marketing van Rudolphi Producties het genereren van een zo hoog mogelijke bezettingsgraad voor de afzonderlijke voorstellingen. Dit hebben we weten te realiseren door kwalitatief goede publiciteitsuitingen te creëren en veel aandacht te besteden aan het overbrengen van de thematiek van de voorstelling en de beoogde doelgroep aan de theaters waar wij spelen. Door intensief contact met de marketeers van deze theaters hebben we in 2018 veel bezoekers weten te bereiken.

We zijn nu een aantal jaren bezig met het verbeteren van de naamsbekendheid van Rudolphi Producties bij externe partners, de theaters waar wij spelen, maar ook de pers. Dit heeft in de afgelopen jaren een enorme verbetering doorgemaakt. Toch blijft het lastig voor de theaters deze naamsvermelding correct te hanteren, zij hebben snel de neiging alleen de theatermaker of acteurs te vermelden. Door hier veel aandacht aan te blijven besteden hebben we gemerkt dat dit steeds beter gaat. Hier blijven we ook in de toekomst bovenop zitten, zodat uiteindelijk Rudolphi Producties een begrip op zich wordt.

Gouwe Pinda's

In samenwerking met fotograaf Noah Valentijn hebben we een campagnebeeld voor de voorstelling gecreëerd in een tropische, nostalgische Indische huiskamer in een serviceflat in Den Haag. Met dit pakkende beeld hebben we via pers en theaters veel mensen weten te bereiken. In eerste instantie werd de voorstelling niet heel goed opgepikt, maar naarmate de tour op gang kwam werd dit aanzienlijk beter. Door een samenwerking met het Indische maandblad Moesson hebben we ook de Indische doelgroep goed weten te bereiken.

Er is vanuit de pers veel aandacht geweest voor de voorstelling, zo zijn er interviews verschenen in De Gelderland, Het Parool, Scènes en Het Straatjournaal. Vlak voor de première waren Bodil de la Parra, Nadja Hüpscher en Esther Scheldwacht te gast bij Tijd voor MAX van Omroep Max. Op de radio zijn ze te horen geweest in meerdere programma's, waaronder bij Radio Kunststof van de NTR en 't wordt nu laat van WNL. Vanuit Rudolphi Producties is er intensief contact onderhouden met alle theaters waar de voorstelling te zien was. Op deze manier waren de marketeers van de betreffende theaters goed op de hoogte van de inhoud van de voorstelling en waren zij gedreven ook hun achterban te informeren. Voor iedere voorstelling is er op maat gewerkt aan de marketing in de betreffende stad. Zo is er steeds gekeken naar waar de Indische gemeenschap zich in een bepaalde stad bevindt en hoe deze te bereiken. Dit heeft uiteindelijk geresulteerd in een hoge bezettingsgraad en uitverkochte voorstellingen.

De trailer, gemaakt door Mink Pinster, is door meer dan 3.000 mensen bekeken en de advertentie met deze trailer op social media heeft meer dan 47.900 mensen bereikt.

Revolutie van de mislukking

De voorstelling van Stephanie Louwrier heeft in 2017 reeds op Oerol gespeeld, hierdoor was er al bruikbare publiciteit die we konden inzetten. Zo schreef Dagblad van het Noorden:

“muzikaal sterk, heeft een enorme expressie en is taalrijk en geestig. Hopen dat dit haar doorbraak inluidt, want Louwrier in vorm moet gezien worden”

Al voor Oerol is samen met fotograaf Dim Balsem een campagnebeeld ontwikkeld, dit beeld is ook voor de tour ingezet. Voor de theaters en social media is in samenwerking met Mink Pinster – MILLK – een korte teaser gemaakt. Deze teaser is alleen al via YouTube 2.800 keer bekeken. Op social media hebben we de teaser ingezet als advertentie, mede hierdoor is de video 24.407 keer weergegeven. Scènefotograaf Jochem Jurgens heeft zowel op Oerol als in het theater prachtige foto's gemaakt van de voorstelling, deze zijn verspreid onder de theaters en pers.

Door de pers is de voorstelling zeer goed ontvangen, Volkskrant en Theaterkrant gaven de voorstelling vier sterren. Ook zijn er meerdere interviews met Stephanie verschenen in Cultuurpers, Amersfoortse Courant en op de radio bij VPRO Nooit Meer Slapen, NOS Radio 1 journaal en Opium op 4. Ondanks dat Stephanie nog een relatief onbekend theatermaker is heeft ze dus veel media aandacht gekregen.

De voorstelling is in Theater de Lieve Vrouw in Amersfoort in première gegaan. Normaal gesproken gaan de Rudolphi Producties altijd in De Toneelschuur in première, maar aangezien Stephanie uit Amersfoort komt en de programmeur Ingrid Melman ons destijds op het talent van Stephanie heeft gewezen hebben we besloten de voorstelling daar te laten starten. Hier heeft ze veel *buzz* weten te creëren en een uitverkochte première gehad.

Stephanie Louwrier is een beginnend theatermaker en haar werk is niet makkelijk in een 'hokje' te plaatsen, hierdoor hadden veel theaters moeite met het vinden van de juiste doelgroep. Ook is de voorstelling, door eerder werk van Stephanie bij Hekwerk bij sommige theaters onder de noemer 'cabaret' geplaatst. Er is dan ook intensief contact geweest tussen de marketeer van Rudolphi Producties en de theaters om toch de juiste mensen aan te schrijven voor de voorstelling. Dit heeft uiteindelijk geleid tot een mooie tournee en een goede, landelijke basis voor Stephanie als theatermaker. Wegens succes in Utrecht is daar de voorstelling terug gevraagd voor Kikker Kiest in september 2018.

Holy F

In het kader van HeForShe Artsweek heeft UN Women gevraagd om de voorstelling een week lang terug te laten komen als Lunchvoorstelling in Theater Bellevue. Voor deze mini-reprise was weinig tijd en geld gebudgetteerd. Toch hebben we met eenvoudige middelen; de poster van de theatertour, een korte campagne met de reeds bestaande teaser en diverse mailings, een mooi publieksbereik weten te genereren.

Permanent Destruction

Voor de productie Permanent Destruction van Naomi Velissariou is de marketing groots ingezet. Voor deze productie hebben Naomi en Joost Maaskant zich voorgedaan als pop-up band 'Permanent Destruction'. Alle marketing is ingezet rondom deze band. We hebben twee videoclip uitgebracht. Naast de twee videoclips zijn met het beeldmateriaal van de voorstelling op het eerste festival – SPRING – korte teasers gemaakt voor de verspreiding op social media.

Voor deze eerste productie van de net opgerichte stichting van Naomi zijn we de samenwerking aangegaan met vormgever Attak. Er is een spannend beeld gecreëerd door kunstfotograaf Athos Burez in Hotel de l'Europe, alles in het teken van het sterrenstatus van de band 'Permanent Destruction'. Attak heeft hier een prachtige, duistere affiche en flyer van gemaakt – alles in lijn met het thema van het werk van Sarah Kane. Posters en flyers zijn in Utrecht en Amsterdam in posterrondes op A0 en A2 formaat door de stad verspreid. Er is merchandise in de vorm van een sweater gelanceerd en (goed) verkocht.

Vanuit de pers is er veel aandacht voor deze productie geweest, zo is Naomi geïnterviewd voor VICE Broadly, Het Parool, DJ Broadcast, De Volkskrant en We Are Public. Er zijn recensies verschenen in De Volkskrant, Het Parool, Theaterkrant, De Standaard, Leeuwarder Courant, NRC NEXT en meer.

Er is met name online geadverteerd voor deze voorstelling, op Theaterkrant.nl, via lamsterdam en de Uitmail en via social media. Gedrukte advertenties zijn verschenen in De Volkskrant en de Uitloper Utrecht.

De voorstelling heeft met veel succes op SPRING, Oerol, Over het IJ Festival, Theater aan Zee, Absolutely Free Festival, Lowlands en Theaterfestival (BE) gestaan. Voor de voorstellingen tijdens Over het IJ Festival hebben we intensief samengewerkt aan de marketing met onze speellocatie Shelter, een club in de kelder van de Adam toren. Deze locatie sloot ontzettend mooi aan bij de setting en thematiek van de voorstelling. We hebben via de kanalen van Shelter zoveel mogelijk bezoekers van de club verleid om naar de voorstelling te komen en via hen hebben we media aandacht bij o.a. DJ Broadcast weten te genereren – een platform en doelgroep waar we anders nooit contact mee hadden gekregen.

Het Debuut

Anders dan voorgaande jaren is er gekozen voor slechts een voorstelling binnen Het Debuut, in plaats van de gebruikelijke drie. In de publiciteit voor My Dinner With.... is benadrukt dat het om een voorstelling ging van nieuwe talentvolle makers, maar daarnaast is ook vooral ingezet op het gegeven dat de makers voor deze voorstelling met maar liefst 15 regisseurs hebben gewerkt. Voor de echt ervaren theaterkijker was het een leuke puzzel om te ontdekken welke scène door welke regisseur geregisseerd is.

Er is in de marketing op twee sporen ingezet; het concept van de voorstelling en het concept van Het Debuut. In de praktijk bleek het concept van de voorstelling voor het grote publiek lastig te zijn. Met name voor het publiek in het land bleek deze insteek iets te abstract.

Om vakgenoten en studenten te trekken zijn in Utrecht, Amsterdam, Maastricht en Arnhem (kortings)acties uitgezet. Theaters hebben de opleidingen aangeschreven en wij hebben betrokkenen gevraagd hun eigen achterban te interesseren (Peer vd Berg, Rob Ligthert). Dit heeft geresulteerd in een redelijke aanloop op de speeldagen zelf. Er zijn veel studenten van de HKU, Arthez en AHK komen kijken.

Er zijn twee persberichten uitgestuurd, een gericht op de inhoud en vorm van de voorstelling en de ander gericht op het concept van Het Debuut. Deze zijn verstuurd aan de landelijke pers en de regionale media en de tourtheaters. In Den Haag en Leiden is My Dinner with opgenomen in het We Are Public-aanbod en in Amsterdam bij de LMTS.

De makers zelf waren erg bereid om zelf ook hun steentje bij te dragen aan een groter publieksbereik, zo hebben ze videoboodschappen gemaakt voor specifieke theaters en waar ze beschikbaar voor eventuele interviews.

Het Verbrande Huis

Omdat Het Verbrande Huis als work in progress op Oerol had gestaan, hadden we wat betreft publicaties een voorsprong. Bodil de la Parra was te gast geweest in het tv-programma Opium op Oerol en na stevig onderhandelen met AVRO Tros kregen we het fragment gelukkig in handen. Dit fragment is samen met de vijfsterrenrecensie in Scènes, scènefoto's, diverse interviews met Bodil en drukwerk vroeg in het seizoen uitgezet bij de tourtheaters. Dit was helaas niet genoeg om een goede basis in kaartverkoop te genereren. Succes op Oerol staat niet garant voor volle zalen in het land.

Rondom de première op 17 oktober in de Toneelschuur is er veel media-aandacht voor de voorstelling geweest. Bodil was 15 minuten lang te gast bij NOS Radio 1, bij Volgspot op Radio 5 en werd geïnterviewd voor HDC media. Dit interview werd gepubliceerd in lokale dagbladen als Noord-Hollands Dagblad, Leidsch Dagblad en De Gooi en Eemlander. We waren zeer verheugd dat Minister van Onderwijs Cultuur en Wetenschap Ingrid van Engelshoven te gast was op de première. Haar lovende tweet over Het Verbrande Huis is vaak gedeeld en haar aanwezigheid bracht meer pers naar de première. Er verschenen zeer mooie recensies in de Volkskrant, NRC, Theaterkrant en Theaterparadijs en die genereerde weer veel aandacht op social media.

In de week voor de première hebben we met Bas de Brouwer een trailer opgenomen. De trailer gaf een inkijkje in de muzikale voorstelling en nam drempels weg bij publiek dat misschien niet zo gewend is naar het theater te gaan. De reacties op de trailer van de tourtheaters én publiek waren zeer enthousiast. We hebben ervoor gekozen om de trailer actief in te zetten in de social media campagne. Met advertenties op Facebook en Instagram is specifiek publiek getarget en dat heeft mooie resultaten opgeleverd.

De ervaring met de tourtheaters was heel duidelijk. Op het moment dat een theater een stapje extra deed en het door ons geleverde materiaal (persbericht, scènefoto's, artikelen, fragmenten, trailer) actief uitzette bij het publiek en de lokale pers, was dat direct zichtbaar in de kaartverkoopstanden.

Liefdesverklaring (voor altijd)

De marketing en communicatie voor Liefdesverklaring was over de drie coproducerende partijen, Nicole Beutler Projects, Het Zuidelijk Toneel en Rudolphi Producties, verdeeld. Omdat Nicole Beutler Projects artistiek initiatiefnemer was van het project, hadden zij in aanloop naar de voorstelling en gedurende de tour een aansturende en coördinerende rol in het marketing en communicatietraject. Persbenadering van geschreven pers en organisatie van de première waren de hoofdtaken van Het Zuidelijk Toneel en Rudolphi Producties was verantwoordelijk voor de persbenadering van radio/tv en online media. Om de werkzaamheden rondom de tour te verdelen is de tourbegeleiding en lokale promotie opgedeeld over de drie coproductiepartners. Dat had als voordeel dat de werkdruk verdeeld werd, maar ondanks dat er regelmatig onderling contact was, miste hierdoor soms ook het overzicht van de volledige tour.

Liefdesverklaring (voor altijd) kon rekenen op een grote hoeveelheid media-aandacht. Zo zijn Cas Enklaar en Marien Jongewaard te gast geweest in het Radio 1 programma Nieuwsweekend, is er een aantal lokale radio-zenders geweest die aandacht hebben besteed aan de voorstelling en zijn Annet Malherbe en René van 't Hof te gast geweest in Tijd voor Max. Daarnaast is de voorstelling ook niet voorbij gegaan aan de geschreven pers.

Zo is er een prachtig voorverhaal verschenen in Trouw en hebben bijna alle andere landelijke kranten de voorstelling gerecenseerd en dit leverde bijna alleen maar unaniem lovende recensies op.

Per theater is een lokaal promotieplan ontwikkeld waarin de verschillende middelen die ontwikkeld werden door ons ingezet zijn (drukwerk, scènefoto's, teasers, trailer, rechtenvrij interview). Dit werd ondersteund met een landelijke facebookcampagne die uitgezet is door de coproducerende partners.

Toch bleken deze inspanningen, in combinatie met alle media-aandacht en de bekendheid van de acteurs in veel theaters geen garantie te zijn voor volle zalen. Een van de meest gehoorde verklaringen vanuit theaters was dat hun 'toneelpubliek' vooral aanslaat op een herkenbaar verhaal of thema, en dat 'Liefdesverklaring van acteurs aan publiek' toch te weinig tot de verbeelding spreekt. Gedurende de tour is de insteek in publieksbenadering ook continu bijgeschaafd en is geprobeerd het thema van de voorstelling anders in te steken: van 'liefdevol avondje uit' tot aan 'briljante acteurs die je meenemen langs hoogtepuntjes uit hun acteerverleden.'

De tournee is afgesloten met 5 avonden in Theater Bellevue in Amsterdam, de aanloop van de hele tour, de wisselende benaderingen en het feit dat dit het thuis theater van Rudolphi Producties is hebben er toch voor gezorgd dat alle vijf de avonden uitverkocht of na genoeg uitverkocht waren. Het jaarverslag 2019 vangen we aan met deze veelbelovende start van een nieuw jaar Rudolphi Producties.

-